



ALGORROLOS

PERIÒDIC D'INFORMACIÓ LOCAL

N.º 168

Segona época

GENER 1989



- **LA UNIÓ AGRÍCOLA I LES FESTES DE SANT ANTONI**
- **CREADA LA BIBLIOTECA MUNICIPAL**
- **CANVI DEL SISTEMA FISCAL A L'AJUNTAMENT**
- **ENTREVISTES: TÒFOL SATRE, JAUME CLADERA, PILAR MORAGUES**



ALGEBELI

PERIÒDIC D'INFORMACIÓ LOCAL

N.º 168 - II Epoca

Director:
Joan Julià Reynés

Coordinador:
Francesc Aguiló Serra

Consell de Redacció:
Felicià Bonnín Valls
Antoni Moragues Picó
Damià Payeras Capó
Sebastià Roca Danús
Josep Fornés Gual
Gabriel Gamundí Ramis

Administració:
Francesc Aguiló Rotger
Miquel Moragues Picó
Gabriel Vallespir Marimón
Arnau Vallespir Rotger

Economia i Publicitat:
Jaume Gamundí Perelló
Antoni Torres Font
Jaume Vanrell Ballester
Miquel de Arriba Serra

Anagrames:
Antoni Perelló Pons

Col.laboradors a aquest número:
Bartomeu Martorell
Pau Mateu
Ramón Rosselló
Paco Sánchez
Catalina Serra
Pep Tofolí
Arnau Vallespir

Redacció i Administració:
C/. Bisbe Albertí, 14
Apartat de Correus n.º 20

Fotografies:
Romàntic - Gamundí - Algebelí

Fotografia Portada:
Josep Llinares

Els articles publicats en aquest periòdic expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Dipòsit Legal: PM. 153/1983

Fotocomposició i impressió:
IMPRENTA MURO

**GENER
1989**



CICLE DE COL·LOQUIS HIVERN 1989 - MURO

Quan aquest comentari es pugui llegir, ja s'haurà celebrat es primer d'aquest cicle de col·loquis que ALGEBELI està organitzant amb el patrocini de l'Ajuntament murer. El tema «BALLS, MUSICA I CANÇONS POPULARS DE MALLORCA» se va debatre el pasat dia 13, iniciant així el cicle amb motiu de les Festes Populars de Sant Antoni.

El proper divendres dia 27 de gener, tindrà lloc el segon encontre per parlar de «S'ALBUFERA AVUI, PARC NATURAL». Aquest col·loqui comptarà amb la participació especial de diverses personalitats de l'illa i també de Muro, coneixedors del tema a debatre.

Pels dies 10 i 24 de febrer, també hi haurà col·loquis que tractaran «L'INQUISICIO I PERSECUCIO DEL JUEUS» i el «TEATRE A MALLORCA» respectivament.

A tots aquests actes, hi prendan part persones preparades i grans coneixedors de les qüestions a tractar.

En el número d'ALGEBELI de febrer, donarem compte del resta de dades i temes a debatre després dels comentats, que esperam siguin:

«LA DROGADICCIO» i el «PLA D'ORDENACIO URBANISTICA DE MURO».

Esperam la vostra assistència i participació als col·loquis esmentats.

Vos esperam.

DADES CLIMATOLOGIQUES DESEMBRE 1988 - MURO

TEMPERATURES		
Màxima	17'2º	Dia 5
Mínima	2'0º	Dia 22
Oscil.lació Max.	12'4º	Dia 23
Oscil.lació Min.	3'4º	Diaes 1 i 21
Mitja de les Max.	13'7º	
Mitja de les Min.	6'0º	
Precipitacions		
Total mes	17'7l./m. ²	
Màxima	4'8l./m. ²	Dia 4
Dies de pluja	8 dies	
Vent dominant	N.W.	

Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch

A punta de ploma



HACIA LA DÉCADA DE LOS NOVENTA

Estos quince días, pasados desde que dió comienzo un nuevo año, el que hace 1.989 de nuestra era, nos dejan con trescientas cincuenta jornadas a consumir, hasta llegar a la nueva década, la de los noventa, que nos pondrá ya en franquicia hacia el suspirado y mítico año 2.000.

Muchos son, los proyectos, programas, cábalas, ilusiones o sueños esbozados para realizar a lo largo de estos escasos doce meses, que restan para los años noventa.

También en Muro, aparte lo íntimo y particular de cada murero, en el calendario municipal y comunitario tenemos por delante los mismos días, con sus noches, que en otras latitudes para consumir un programa de actuación.

Por tanto, ya en este 1989, queda tiempo para trabajar sin intermitencias, hacia una mejora paulatina, que haga de nuestro pueblo un lugar cómodo y sugerente, donde los vecinos nos sintamos bien. Contentos y felices, si cabe ¿porqué no?

Las previsiones del Consistorio, en este inicio anual de programa, se basan sobre un estudiado y ambicioso plan de importantes obras a realizar, ya sea total o parcialmente.

No podemos aquí, enumerar el total inventario del planteamiento municipal, entre otras razones, por carecer de información oficial, pero sí exponer lo más significativo de cuanto particularmente hemos averiguado que puede ser:

— RESIDENCIA PARA ANCIANOS.

Una obra de enorme entidad, decidida, planificada y a punto de subasta, cuyo total importe de ejecución, ronda los doscientos millones de ptas. No cabe duda que el comienzo de este notable edificio, es esperado con expectación.



— POLIDEPORTIVO MUNICIPAL:

También, dispuestos los planos y sistema de financiación para la 1.ª fase (piscina olímpica) por un presupuesto de setenta y cinco millones de ptas. La

juventud local, ansia que este planteamiento de obras para disfrutar de un campo polideportivo, sea ya una realidad en 1.989. No todo, pero una relevante parte del diseño se consumará hogaño.

— TEATRO MUNICIPAL.

Adquirido definitivamente por el Ayuntamiento, el que fuera Teatro Maravillas y Ateneo, será remodelado, mejorado y puesto al día. Disponer de una sala digna, para disfrute cómodo de los vecinos y sus manifestaciones culturales, es en principio elogiabile.

También:

— Ordenación y urbanización chaflán calles Mayor y Mártires (desde Avda. Sta. Margarita).

— Apertura prolongación calle Rossinyol (desde la calle Libertad a Reyes Católicos).

— Alumbrado barrio «Es Comtat» (mejora red e instalación farolas).

— Depuradora zona costera (mancomunada con Sta. Margarita).

— Apertura carril para bicicletas y peatones (carretera Ca'n Picafort-Las Gaviotas).

— Instalación semáforos zona costera (puntos negros carretera que atraviesa la zona costera).

Son mejoras u obras de menor entidad, pero no de importancia, para el desarrollo de nuestra infraestructura ciudadana o de vacaciones.

Digamos para cerrar este avance, tener noticia de la intención, que parece mantiene el Consistorio sobre la creación de un Patronato Cultural auspiciado y patrocinado desde «la Sala», pero formado y dirigido por otras personas, consideradas idóneas, que sintonicen con las necesidades actuales y futuras de nuestro entorno.

Desde este Patronato se debería programar, dinamizar y llevar a cabo, cuanto deba hacerse de carácter cultural y que nuestra comunidad demande.

La sede del Patronato o Asociación y sus manifestaciones, sería el edificio del Teatro Municipal. El proyecto, en embrión, puede ponerse en marcha este mismo año, aunque lo adelantamos con las reservas oportunas.

Total, como diríamos en nuestra lengua autóctona: «Queda molta tasca per fer i temps per dur-la a terme».

Que no decaiga el ánimo. Estas son las previsiones. A final de año sabremos cuántas se habrán convertido en realidad. Confiamos.

Juan Juliá Reynés

ACTUALITAT MUNICIPAL



SESION EXTRAORDINARIA DEL DIA 15 DE DICIEMBRE DE 1989 CREADA LA BIBLIOTECA MUNICIPAL SE INCREMENTA EN UN 15'63% LA CONTRIBUCION URBANA DEROGADOS 7 TRIBUTOS LOCALES SE REINICIAN LAS GESTIONES PARA LA ADQUISICION DEL CINE ATENEO

A las 21'15 h. empezó la sesión extraordinaria, con la asistencia de todos los concejales y presencia de público casi «masiva» ya que acudieron 8 personas, incluido este cronista.

Actuó el Secretario-Interventor D. Francesc Aguiló Serra, al haberse jubilado el anterior D. Juan Fiol Soler, tal como se contaba en la última crónica plenaria, estando presente D. Bartolomé Marimón que hizo las veces de Asesor Jurídico.

1.- Acta anterior.

Fue aprobada por unanimidad.

APROBADO EL PLIEGO DE CONDICIONES DE LA RESIDENCIA

2.- Aprobación del Pliego de Cláusulas o condiciones jurídicas y económico-administrativas que han de regir la contratación, adjudicación y ejecución de las obras de construcción de «Residencia para la Tercera Edad», mediante el sistema de concurso.

Se aprobó el Pliego que será expuesto al público por el plazo de 8 días, a efectos de reclamaciones, para inmediatamente convocar concurso por tramitación urgente, para la adjudicación de las obras, con un presupuesto de 195.198.358 ptas.

DEROGADAS 5 ORDENANZAS FISCALES

3.- Derogación de cinco Ordenanzas Fiscales.

A propuesta de la Comisión de Hacienda se acordó la derogación de las Ordenanzas Fiscales siguientes, con efectos al ejercicio económico de 1989.

Impuesto Municipal sobre Solares sin edificar; Tasa sobre elementos voladizos; Tasa sobre desagüe de canalones; Tributo con fin no fiscal sobre puertas y ventanas que se abran al exterior y Tributo con fin no fiscal sobre fachadas en mal estado de conservación.

Estas tasas dejarán de cobrarse a partir de 1989, siendo recompensada su derogación con un incremento en la contribución territorial urbana.

El Sr. Linares condicionó su voto a que la derogación de estos tributos obtenga una compensación con la actuación municipal a través de las Ordenanzas de Policía y Buen Gobierno.

LAS ENTRADAS DE VEHICULOS NO PAGARAN

4.- Modificación de la ordenanza Fiscal regula-

dora de la Tasa por Entrada de Vehículos.

La modificación propuesta supone que las Entradas de Vehículos dejarán de pagar a partir de 1989, poniéndose en vigor el cobro por reserva de aparcamiento exclusivo con una tarifa de 2.500 pesetas anuales.

5.- Modificación de la Ordenanza Fiscal reguladora del Impuesto sobre la Publicidad.

Se aprobó. En 1989 los anuncios que sirvan sólo como indicación del ejercicio de una actividad profesional, industrial o comercial no pagarán, quedando únicamente sujeta al Impuesto la publicidad estática.

INCREMENTADA EN UN 15'63% LA CONTRIBUCION URBANA

6.- Incremento del tipo de gravamen de la Contribución Territorial Urbana.

Se acordó incrementar el tipo de gravamen a aplicar sobre la base liquidable para determinar la cuota tributaria de la Contribución Territorial Urbana, fijándola en el 19 por 100. El tipo vigente era del 24 por 100.

Este incremento no supone una mayor presión fiscal por cuanto con el mismo únicamente se recaudará lo que hasta ahora se venía haciendo a través de las tasas derogadas en los apartados anteriores. Se persigue con ello una mayor simplificación fiscal, eliminando conceptos y recibos.



SE REINICIAN LAS GESTIONES PARA LA ADQUISICION DEL CINE ATENEO

7. Moción del Sr. Alcalde para la adquisición del Cine Ateneo.

ACTUALITAT MUNICIPAL

Se dió lectura a la Moción del Sr. Alcalde que decía que habiendo tenido conocimiento de que el local donde está ubicado el Cine Ateneo, sito en la calle General Franco, quiere destinarse a la construcción de una finca de pisos y locales comerciales; atendiendo a que por su situación y sobre todo la función social y cultural que ha venido desarrollando se considera primordial su conservación para su uso actual, ya que su posible adquisición para fines inmobiliarios produciría un vacío de prácticamente el único local adecuado para el desarrollo y ejercicio de todo tipo de actividades culturales, sociales y recreativas, proponía iniciar las gestiones oportunas con el propietario del local encaminadas a su posible adquisición por parte del Ayuntamiento y que se considerase y aceptase la posibilidad de la inclusión en el capítulo de Inversiones del Presupuesto Municipal de 1989 de la consignación suficiente para su adquisición.

El Sr. Payeras afirmó que si el propietario pretende especular con los terrenos, el Ayuntamiento no debe inmiscuirse, porque es una ley de mercado, dijo también que el edificio no tiene ningún valor arquitectónico y que, en todo caso, sería más conveniente y barato construir uno nuevo.

El Sr. Carbonell, por su parte, consideró el precio que se barajaba —unos 32 millones— abusivo.

Finalmente los concejales se mostraron favorables a su adquisición siempre que el propietario rebajara sus pretensiones económicas actuales, aprobándose la Moción del Alcalde, con un único voto en contra, el del Sr. Payeras.

8.- Asignación de retribuciones y horario de trabajo a los profesores de la Escuela Municipal de Música.

Se dió lectura al Informe de la Comisión de Administración y Personal que proponía unas retribuciones de 100.000 ptas. con un horario de 25 horas semanales.

Antes de iniciarse la discusión por el Sr. Secretario se indicó al Sr. Llinares que debía ausentarse de la sala por ser familiar directo de una de las profesoras de la Escuela, negándose el Sr. Llinares aduciendo que como presidente de la Comisión de Cultura podía intervenir en el debate.

Durante el mismo se mantuvieron dos posturas. La primera, defendida por el Sr. Llinares, proponía que se pagaran las retribuciones propuestas por la Comisión. La segunda, defendida por el Sr. Alcalde, proponía que, considerando lo que cobraban el año pasado y el hecho de que la Escuela debía autofinanciarse, cobrasen alrededor de las 75.000 ptas. mensuales, toda vez que con las retribuciones propuestas por la Comisión deberían fijarse unas cuotas mensuales para los alumnos de 3.000 ptas.

Al no haber unanimidad de criterio, se propuso quedase el asunto sobre la mesa para su mejor estudio.

LAS CUOTAS DE LA ESCUELA DE MUSICA A 2.000 PESETAS

9. Modificación de la ordenanza Fiscal reguladora de la Tasa por prestación del servicio de Enseñanza en la Escuela de Música.



Se aprobó, quedando fijadas las cuotas a satisfacer por los alumnos en 2.000 pesetas mensuales.

10. Nombramiento de la Directora de la Escuela Municipal de Música.

A propuesta de la Comisión de Administración y Personal, se acordó nombrar a D.^a Juana Ordinas Ferríol para desempeñar el cargo de Directora de la Escuela.

11. Delegación del Sr. Alcalde en un funcionario para la firma de los certificados de Residencia.

El Sr. Alcalde, alegando la coincidencia de este punto con el n.º 21 referente a la propuesta del Sr. Barceló sobre el mismo tema, ordenó su retirada del orden del día.

CREADA LA BIBLIOTECA MUNICIPAL

12. Creación de la Biblioteca Municipal y adhesión a la «Xarxa de Biblioteques» del Consell Insular de Mallorca.

Se dió lectura a la Moción de la Alcaldía en la que se decía que habiéndose acordado por el Ayuntamiento Pleno, en la sesión de 24 de octubre, la aceptación de la cesión de la Biblioteca de «la Caixa», con todos los libros y el archivo correspondiente; considerando que tal aceptación comporta la desaparición de la indicada Biblioteca, que el Ayuntamiento dispone de local adecuado, que la Ley establece que los municipios de población superior 5.000 habitantes tienen la obligatoriedad de prestar el servicio de Biblioteca pública, y por último atendiendo al interés del Consell Insular de Mallorca por integrar en su «Xarxa de Biblioteques» a todas las de la isla, por unanimidad, se acordó:



ACTUALITAT MUNICIPAL

Crear la Biblioteca Municipal de Muro, a ubicar en la Casa de Cultura e iniciar los trámites oportunos ante el Consell Insular de Mallorca, a los efectos de la firma del Convenio perteneciente para su integración en la Xarxa de Biblioteques.

13. Propuesta de nombramiento de un Administrativo de Administración General para desempeñar la plaza de Tesorero.

A propuesta de la Comisión de Administración y Personal, se acordó nombrar a D.^a María Pascual Balaguer, única aspirante presentada, para desempeñar la plaza de Tesorero.

14. Aprobación de las Bases que han de regir la convocatoria de concurso para contratar a un profesor de la Escuela Municipal de Música.

Se aprobaron las Bases de la Convocatoria de pruebas selectivas, mediante el sistema de Concurso de méritos, que han de regir la contratación laboral a tiempo parcial de una plaza de profesor de «Viento y Madera» de la Escuela Municipal de Música.

APROBADOS CAMBIOS DE USO Y AUMENTOS DE VOLUMENES EN LA URB. LAS GAVIOTAS

15. Instancia de D. Miguel Perelló Gelabert, en nombre y representación de la Entidad «Acusa, S.A.», solicitando el cambio de uso y aumento de volumen de construcción en una manzana de solares sito en la Urbanización Las Gaviotas.

Los interesados solicitaban un volumen de construcción de 2.450 m. cúbicos, un volumen secundario de construcción de 857'5 metros cúbicos, aportando como compensación al Ayuntamiento la cantidad de 10.000.000 de pesetas, tan pronto como la manzana que comprende los solares 87 al 93, ambos inclusivos, tuviera la calificación de uso turístico y el volumen de construcción interesado.

El Ayuntamiento aprobó dicha petición, comprometiéndose a introducir en la Revisión y Adaptación del Plan General de Ordenación Urbana las modificaciones interesadas por el solicitante.

16. Instancia de D. Miguel Perelló Gelabert, en nombre y representación de la entidad «Acusa, S.A.», solicitando aumento de volumen de construcción en manzana de solares en la Urbanización Las Gaviotas.

Los solares son los números 142 al 148, con una superficie total de 7.627 m.², interesándole un volumen de construcción de 700 m. cúbicos por parcela y una vivienda por parcela, por lo que cedería al Ayuntamiento de Muro un paso público de seis metros colindante con el Lago Gaviotas, dotado de todos los servicios urbanísticos.

Se aprobó en los mismos términos que el punto anterior.

17. Instancia de D. Miguel Perelló Gelabert y D. Antonio Ferrer Munar, en representación de las entidades «Acusa, S.A.», con una superficie de 6.250 m.², interesándoles un aumento de volumen de construcción hasta 700 metros cúbicos por parcela y una vivienda por parcela, para lo que cederían al Ayuntamiento un paso público de 6 metros colindante con el Lago Gaviotas, dotado de todos los servicios urbanísticos. También se accedió a la petición.

18. Instancia de D. Miguel Perelló Gelabert, en representación de la entidad «Acusa, S.A.», solicitando el cambio a uso turístico y aumento de volumen de construcción en las parcelas 115 a 126 y 149 a 159 de la Urbanización Las Gaviotas.

La superficie de los solares es de 29.776 m.², interesándole el cambio a uso turístico y a que se autorice un volumen principal de construcción de 8.400 m.³ y un volumen secundario de construcción de 2.940 m.³; destinando este volumen secundario a usos comunes; para lo cual aportaría la cantidad de 45.000.000 de pesetas y la cesión de 5.000 m.² ubicados en la misma manzana.

Se aprobó por unanimidad.

19. Examen y aprobación, si procede, de la constitución de la Junta de Compensación del Plan Parcial de Parte (Polígono IV) «Gran Canal» y de las Bases de su actuación.

Se dejó pendiente sobre la mesa, toda vez que no había sido informado por la correspondiente Comisión Informativa.



20. Propuesta del Concejal D. Miguel Barceló para ampliar la plantilla de la Brigada de Obras.

Decía la propuesta: «que se lleve a término la ampliación de la plantilla de la Brigada de Obras de este Ayuntamiento mediante la contratación de un pintor, trabajos que hasta la fecha realizaba Baltasar Sastre, proponiendo al mismo para la contratación como pintor».

Tomoó la palabra el Sr. Alcalde indicándole que debía ser la Comisión de Administración y Personal la que debía formular propuesta a los efectos de inclusión de la plaza, en su caso, en la plantilla de personal laboral, en el momento de elaborarse el presupuesto, sin que pudiese indicarse persona alguna ya que, si se aceptase, debería incluirse la plaza en la oferta de empleo público y realizarse las pruebas selectivas a las que tendrían acceso todas las personas interesadas.

Intervino el Sr. Llinares para hacer constar que no debían traerse al Pleno propuestas que no hubiesen pasado previamente por la correspondiente Comisión Informativa.

Se desestimó la propuesta.

21. Propuesta del concejal D. Miguel Barceló sobre expedición de certificados de Residencia.

Proponía el Sr. Barceló que los certificados de residencia fuesen expedidos en el mismo momento en que sean solicitados por el interesado, respetando el horario de oficina.

ACTUALITAT MUNICIPAL

El Sr. Alcalde dijo que al expedir el Ordenador, con su nuevo programa, todos los certificados de empadronamiento, de cualquier clase, al momento de imprimirse todos en el mismo papel, los impresos no podían firmarse con anterioridad a su expedición y que él tenía previsto delegar en un funcionario, cosa que, según informó el Sr. Marimón no se ajustaba a la legalidad vigente. Se aceptó la propuesta del Sr. Barceló aunque tendrán que realizarse las gestiones oportunas para ver cual será la solución legal para expedirlos sin que sea precisa la firma del Alcalde.

22. Interpelación del Concejal D. Miguel Barceló a D. Vicente Cladera sobre retirada de una furgoneta de la vía pública.

En la interpelación solicitaba una explicación del porqué se había retirado una furgoneta que estaba aparcada en la calle Colón sin la correspondiente autorización o permiso del propietario del vehículo.

El Sr. Cladera contestó indicando que ante la protesta del vecindario se acordó en reunión de trabajo retirar todos los vehículos abandonados en la vía pública que ocasionaban molestias, previa inspección o reconocimiento de la Policía Municipal. Se avisó a los propietarios de los vehículos afectados y se retiraron 18. El caso en concreto de la furgoneta estacionada delante del n.º 5 de la calle Colón hacia meses que estaba abandonada y los vecinos se habían quejado, se avisó al propietario negándose no sólo a retirarla, sino también a firmar el propio aviso de la Policía Municipal, ordenándose, en consecuencia su retirada.

El Sr. Barceló dijo que la furgoneta no estaba abandonada y que había sido trasladada a un solar del Ayuntamiento sin permiso del propietario y que dos días después estaba parcialmente desgüazada y que podía denunciar al Ayuntamiento por ello.

El Sr. Alcalde contestó diciendo que si le denunciaban por retirar una furgoneta abandonada en la vía pública, asumía la responsabilidad.

El Sr. Payeras dijo que si no hay indicios de abandono ni señal de que moleste y además paga el impuesto de circulación, no puede retirarse.

El Sr. Barceló insistió en que el vehículo no estaba abandonado ya que se utilizaba para transportar material para una obra y que fue desgüazado por personas desconocidas porque el solar del Ayuntamiento no esta-

ba vallado o cerrado para evitar robos y repitió que el Ayuntamiento no tenía derecho a retirarlo.

El Alcalde le contestó diciendo que compraría una furgoneta vieja y que se la dejaría delante de su casa durante 6 meses, pagando el Impuesto de Circulación, para ver cual sería su reacción.

Por su parte el Sr. Cladera manifestó que mientras él fuese responsable actuaría de la misma manera.

Intervinieron finalmente D. José Llinares para decir que el Consistorio anterior nunca retiró coche alguno porque no actuaba y que ahora les sabía mal que otros lo hicieran; y D. Onofre Plomer para contestar diciendo al Sr. Llinares que si seguía provocando, aunque hasta ahora había actuado pacíficamente, desenterraría «el hacha de guerra».

23. Interpelación del Concejal D. Miguel Barceló a D. Vicente Cladera sobre la fiesta de la Policía Municipal.

Antes de leerse la interpelación el Sr. Alcalde advirtió que, debido a las largas discusiones del punto anterior, se haría lo estrictamente legal: el Sr. Barceló leería la interpelación y el Sr. Cladera contestaría y nada más.

Pedía la interpelación del concejal aliancista que el Sr. Cladera explicase a qué fue debida la pobreza de la fiesta realizada por la Policía Municipal, el día de su Patrona, suprimiendo la comida de compañerismo que anualmente celebraban dichos funcionarios.

Contestó D. Vicente Cladera diciendo que el día de la fiesta se encontraba ausente por hallarse de viaje, ignorando por tanto la calidad y cantidad de la merienda ofrecida. La Sra. Ana Moragues discrepó del Sr. Barceló afirmando que la comida fue buena y abundante.

Siguió el Sr. Cladera con la otra parte de la pregunta explicando que la Comisión de Gobierno acordó que la comida que anualmente celebra la Policía Municipal fuese igual a la de los funcionarios, a la que asisten únicamente éstos, sin sus parejas, el Alcalde y el Presidente de la Comisión de Personal. Informada la Policía Municipal contestaron, a través de su Cabo, que si sus mujeres no eran invitadas no era necesario hacer la comida y que había suficiente con la merienda.

El Sr. Alcalde dió por zanjada la cuestión.

Arnau Vallespir



Director: Antoni Cloquell Ramis

**BODAS
COMUNIONES
CONVENCIONES
CENA MEDIEVAL
CON BAILE Y
ESPECTACULOS...**

Ctra. Sta. Margarita - Ca'n Picafort, Km. 2,5
Tels.: 52 37 11 - 53 78 35

MURO SUMARI 1988

ACTUALITAT MUNICIPAL

● Al mes de febrer s'aprovà el **pressupost de la Corporació** amb un increment espectacular (el 83'82%) en relació al de 1987. S'elevà a 466.900.422 pessetes, essent una expressió del moment dolç que viuen les finances municipals, propiciat pel creixement i consolidació urbanística de la Platja de Muro i reflexat en les nombroses inversions que s'estan duent a terme.

● Per un poc més de 6 milions de pessetes s'adquireixen 31.345 m.² destinats a l'**ampliació del poliesportiu**.



● El dia de Sant Antoni, el President Cañellas, el President de Sa Nostra i el nostre Batle, col·locaren la **primera pedra de la Residència per a la Tercera Edat** a construir a Ses Cases de ses Senyores de Son Font.

● El 28 de gener es publica el Decret de la Comunitat Autònoma mitjançant el qual es declara a **S'Albufera de Muro Parc Natural**.

● L'Ajuntament posa en funcionament, en col·laboració amb els col·legis i les APA's, els dos **menjadors escolars**, a partir del mes d'abril.



● S'acaben les obres d'**urbanització de l'Avinguda Santa Catalina Thomàs**, amb una plaça pública realment bella.

● A principis de setembre s'obri el **mercat de la Platja de Muro**, localitzat a la urbanització Ses Fotges.

● Comencen, també, els cursos de l'**Aula d'Adults**: alfabetització, Graduat Escolar, de ball de saló, de tall i confecció...

● L'Ajuntament, després de moltes controvèrsies, accepta finalment la cesió de la **Biblioteca** de la Caixa, i en el mes de desembre acorda la creació de la municipal i la seva integració a la Xarxa de Biblioteques del Consell Insular.

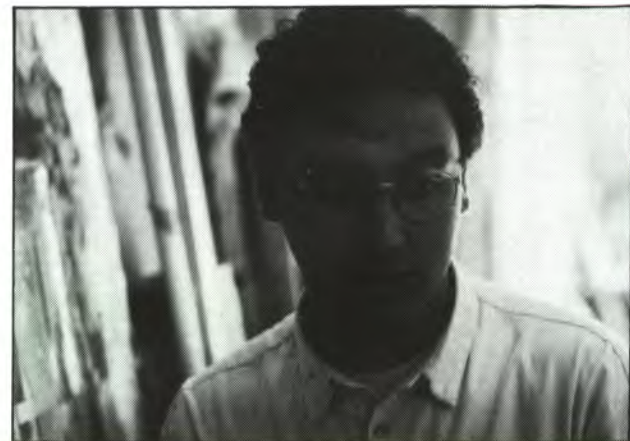
CULTURA



● Els dies 9 i 10 de gener, encapçalant les festes en honor de Sant Antoni, es lliura un emotiu homenatge al vell xeremier **ANTONI PERELLO SALETAS**, l'amo En Fideu, amb la presència de bona part dels xeremiers de Mallorca.

● Les festes de **SANT ANTONI** segueixen comptant amb el fervor popular, resultant alegres i vistoses.

● Algebelí organitza el **III CONCURS DE FOTOGRAFIA** amb el tema «Muro Pagès». Es presenten 99 fotografies, amb un alt nivell, exposades a la Sala d'Exposicions de la Caixa, resultant guanyador Antoni Picó amb la titulada «Fi de jornada».



● **TOFOL SASTRE** va consolidant la seva trajectòria pictòrica i escampant les seves exposicions per geografies cada vegada més llunyanes, mentre aconsegueix el reconeixement del públic i de la crítica especialitzada.

● Durant les festes de Sant Joan, entre l'emotivitat i la nostalgia, es ret un homenatge als **ROMÀNTICS** que tornen pujar als escenaris per recordar les seves cançons més estimades.

● **FRANCESC PICO** també fou homenatjat pels seus anys de dedicació al teatre. L'Ajuntament li entregà una placa mentre un grup d'amics li edità «Jo som en Jordi» l'obra que fou representada durant les festes.



● **CUCORBA**, continua oferint als infants de les Illes els seus esforços i edita el segon disc «Demà és festa», amb una important participació d'artistes murers. Ja dins el mes de novembre la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear els concedeix el premi Francesc de Borja Moll 1988 en reconeixement a la seva extraordinària labor en l'impuls i desenvolupament de la llengua catalana i la cultura de les Illes Balears.

● **REVELLA D'ALGEBELI** acudeix els dies 15, 16 i 17 de juliol a Luanco (Astúries) al I Festival Folklòric Nacional de Gozón, donant a conèixer el nostre folclore amb la serietat i la brillantor de sempre.



● **MARIA BOYERAS** obté el premi a la millor actriu al I Certamen de Teatre Costumista celebrat a Consell, gràcies a la seva interpretació de Margalida a «Jo som En Jordi» amb l'Agrupació Artística Murera.

ESPORTS

● **JAUME TOMAS**, en la seva primera temporada de professional amb l'equip BH, aconsegueix el 5.º lloc a la Voltat a Múrcia, i el 12.º lloc al Campionat del Món de Ciclisme en Pista, modalitat puntuació i prova de 50 km., completant un any molt positiu.

● **EVA B. POMAR** començà obtenint el Subcampionat de Balears de natació, en la modalitat de 200 metres estils per a nadadores nascudes l'any 76, i acabà adjudicant-se el Campionat per edats, medalla d'or en 100 metres braça. També al II Gran Premi per Edats Estiu 88 categoria B aconseguí la medalla d'or, en la mateixa modalitat.



● **MIQUEL ANGEL CIRER** fou premiat amb el premi a l'Elegància en el Cinturó Ciclista Internacional a Mallorca, quedant classificat en una excel·lent 12.ª posició i primer per equips. Amb posterioritat fou seleccionat com a preolímpic de cara a les olimpíades de Seul, encara que finalment no hi va poder acudir.

● **EL COL·LEGI PÚBLIC DE MURO**, gràcies a la sacrificada i positiva tasca de Miquel Verd, és el primer de Mallorca en quant a participants en activitats esportives escolars, havent aconseguit nombrosíssims primers llocs en les distintes modalitats que practiquen.



● Durant les Festes de Sant Jaume s'inaugura la **PISTA DE SON BLAI**, amb unes curses de cavalls que congregaren a tot el poble i a bona part dels aficionats de Mallorca. **LA UNIO CAVALLISTA DE MURO** va viure moments d'eufòria.

● El futbol base s'apuntà dos èxits importants. El primer, com a pràctica esportiva, amb els campionats aconseguits pels equips **INFANTILS I JUVENILS DEL C.D. MURENSE**. El segon, en quant a espectacle, amb la presència del Reial Madrid Infantil en un triangular que entusiasma als aficionats.

● **ARTURO NAVO**, practicant d'aquesta difícil disciplina esportiva anomenada culturisme, aconsegueix diversos premis, en la categoria de principiants.

● **MARTI POQUET** rebasà en 45 punts al segon classificat, guanyant el Campionat de Balears de Trial Indoor i Natural, després d'una magnífica temporada amb 4 primers llocs i 2 segons.

SOCIALS



● **PERE FIOL I TORNILA**, un inquer de 47 anys, fou nomenat nou rector de la Parròquia, mentre a Bartomeu Mateu li era assignada la direcció espiritual de la Platja de Muro.

● **L'ASSOCIACIO DE LA TERCERA EDAT** celebra el 5 de febrer el seu IV aniversari.

● La matinada del 13 de febrer perderen la vida en un tràgic accident de circulació els murers Miquel Perelló i Francisca Boyeras.

● **LA FIRA DE SANT FRANCESC** segueix encara superant-se en cada edició. Les habituals exposicions, cada vegada més vistoses, es complementaren amb una d'artesanía.

● **EL CLUB D'ESPLAI** travessa una greu crisi, analitzada al número de maig d'Algebelí, que acaba malhauradament amb la seva desaparició.



● Una altra centenària rebé l'efectuós homenatge del seu poble. Dia 30 de setembre assolí els 100 anys i pocs dies després, 6 de novembre, **MARGALIDA PASCUAL SALETAS**, Madó Fideu, tengué la seva marescudada festa.

I ANIVERSARIO DE LA PUESTA EN FUNCIONAMIENTO DEL TALLER Y REPRESENTACION DE SEAT - AUDI - VOLSWAGEN

DIA 16 DE GENER
FOGUERO
DE SANT ANTONI
Invitamos a todos a la fiesta



Avda. Sta. Margarita, s/n. - Tel. 53 81 89 - MURO

La primera paraula que pronunciarà aquest nin serà en mallorquí.

Els infants que ara neixen a la nostra illa són ciutadans del món per dret propi. La paulatina desaparició de les fronteres, l'expansió dels mitjans de comunicació i l'agilització dels transports, posaran a l'abast de tots aquests infants la possibilitat de visitar o de fixar la residència a qualsevol lloc del món. Per tot això no hi ha res tan important com

oferir-los, des de molt petits, la possibilitat que siguin vertaderament conscients de la seva pròpia identitat i que puguin sentir-se dignes hereus de tota la riquesa de la nostra cultura. La normalització de la nostra llengua i el coneixement de la nostra cultura és l'únic camí perquè puguin aconseguir-ho. La nostra obligació, evidentment, és facilitar-los-ho al màxim.



LA CORDA FLUIXA

CIUDADANOS DE TERCERA...



Las fiestas navideñas han tocado a su fin, con la llegada de un nuevo año la vida cotidiana recobra su pulso normal y los temas pendientes siguen sobre la mesa. Las buenas intenciones, los deseos de paz y concordia se archivan en el baúl de los recuerdos cual figuritas navideñas y vuelven a desempolvarse al año siguiente, por unos días, sin solución de continuidad. Tradicionalmente por estas fechas la fiesta de los niños es, por excelencia, el día de los Reyes. Multitud de regalos hechos con buena intención y recibidos con mayor ilusión no son disfrutados plenamente por no existir espacios libres adecuados para que los utilicen. ¿Por qué en un pueblo como el nuestro donde se están realizando tantas obras de infraestructura y de adecuación de servicios a distintos colectivos y muy especialmente a la tercera edad, no se tiene también en cuenta la realidad de cientos de niños cuyo disfrute de su tiempo libre queda limitado en tantas ocasiones a las cuatro paredes de su casa o a lugares poco adecuados y peligrosos?. Nuestra comunidad parece no tener muy presente que sólo se es niño una vez. Queremos dejar constancia de nuestro respeto a todos los grupos que se definen por estas distintas edades, y abordamos este tema salvando nuestro propio egoísmo, ya que confiamos en llegar a viejos, pero sabemos con certeza que nunca volveremos a ser niños.

El actual Consistorio, siguiendo la línea de los anteriores, continua sin tener conciencia ni voluntad política del problema que se plantea, y sin embargo esto contrasta con el flirteo constante que mantiene con la tercera edad, traducándose en subvenciones

de todo tipo para sufragar excursiones, «buñoladas», comidas, cenas (que por cierto, según reza el refranero popular: «de grandes cenas, las tumbas están llenas») y demás.

No estamos en contra de que a la tercera edad se la proteja por cuanto es un grupo social integrado por personas que han trabajado durante toda la vida y que disfrutaron de una merecida jubilación, con el añadido de que las pensiones no son precisamente cantidades que permitan muchos derroches, pero subvencionar indiscriminadamente actividades cuyo único fin consiste en llenar estómagos y entretener al personal con repetidos recorridos gastronómicos a lo largo y ancho de nuestra isla, no nos parece la mejor forma de gastar el dinero público que administra el Ayuntamiento pero que al fin y a la postre es de todos, aunque los ediles no lo tengan presente.



LA CORDA FLUIXA

Creemos que es de una falta de imaginación supina la nula política cultural que se da en nuestros mayores por cuanto se deja de lado todo aquello que no sea el buen comer, el mejor beber y el mucho viajar, cuando podrían potenciarse otras muchas actividades que les permitiera cubrir el tiempo libre de que disponen habitualmente y así contribuir a su realización personal.

Dicho sea de paso, responsabilizamos a la directiva actual y presidente de la tercera edad, cuya primordial preocupación es el halago y el lucimiento personal, por dirigir muy a su manera la Asociación con formas y modos que ya no se usan; paternas, dictatoriales, y con manifiesto egocentrismo, por lo que desgraciadamente no parece que las cosas vayan a cambiar por el momento.

Por lo expuesto y debido a los comportamientos indicados, se palpa una notoria discriminación entre la primera y la tercera edad. Así podemos señalar, entre otras, las siguientes diferencias de trato:

—Local de reuniones para las personas mayores: Sí. Para niños y jóvenes: No.

—Plazas acondicionadas para mayores: Sí. Parques infantiles: No.

—Subvenciones, fiestas y excursiones para la tercera edad: Sí. Para niños: No.

—Actos públicos para unos: Sí. Para los otros: No.

¿No será tal vez, que en nuestros personajes públicos pesan demasiado argumentos electoralistas que les llevan a capitalizar votos, pasando factura

cada cuatro años? ¿No será, también, que el descuido hacia los menores está directamente relacionado con el hecho de que **LOS NIÑOS NO TIENEN NI VOZ NI VOTO?** ¿Y sino, como se explica la diferencia de trato hacia ambos colectivos?.



Con todo lo dicho no pretendemos beneficiar a unos a costa de otros, simplemente requerimos mayor sensibilidad para tratar a todos de acuerdo con sus necesidades, sin interferencias de intereses egoístas que desvien la atención de nuestros ediles de los problemas reales de nuestro pueblo. En definitiva, queremos que *se dé al César lo que es del César y a Dios lo que es de Dios.*

Estimados lectores, intentaremos sobreponernos a las críticas y volveremos el próximo mes.

Keops, Kefren & Micerinos

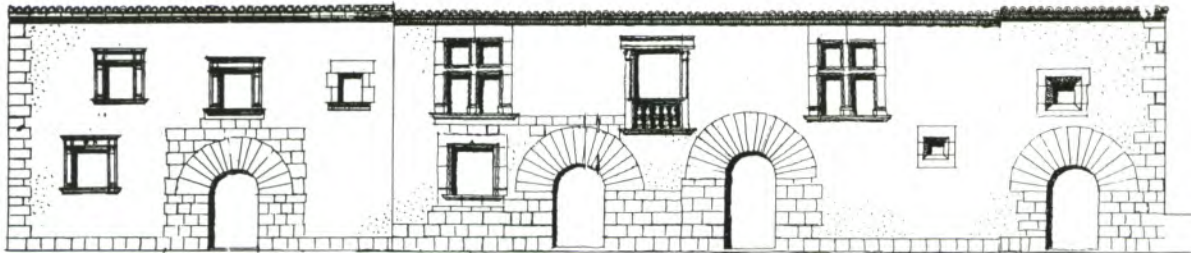
TARGETES GUANYADORES



Molts d'Anys

 **"la Caixa"**
CAIXA DE PENSIONS

MURO: DEL PATRIMONI ARTÍSTIC



Éra el carrer més col·leccionat d'edificis que hi havia a cap poble de Mallorca. Gabriel Alomar

*Del carrer de les Posades va dir D. Gabriel Alomar, Arquitecte i urbanista murer:
«Es el carrer més interessant i bell que hi havia a cap poble de Mallorca».*

QUI ESTIMA MURO NO EL DESTRUEIX

Una nova casa del nostre Clos Antic ha desaparegut. A pesar de la protecció de la que gaudeix aquesta zona urbana del nostre poble —fou declarat «Conjunt Històric» pel Decret de 20 de desembre de 1974 i fet públic al BOE de 31 de gener de 1975— han estat continues les agressions que ha anat sofrint al llarg dels darrers anys: esbucament de cases antigues, el seu abandó total amb la intenció del seu enderrocament pel pas del temps, el terracament de façanes, els ofensius fils d'electricitat i telèfons, així com les portes metàl·liques dels comptadors d'aigua i ultimament dels de la corrent, restauracions mal executades, i inclusions d'elements externs dissonants —rètols publicitaris, pedres de marbre pulides, etc.—, tots ells prohibits per la llei que ampara la seva protecció.

Són nombrosos els exemples a citar que corroborarien el que he esmentat més amunt, però crec que si vostès mateixos fan una volta els podran comprovar personalment.

Ara li ha tocat a la casa situada al carrer Fornés, conegut antigament com el carrer de ses Posades. L'atemptat ha consistit en l'esbucament de la casa número onze, que s'afegeix a la llarga sèrie d'infraccions sofertes a la resta d'edificis de dit entorn.

Per tot això crec que ha arribat l'hora de demanar responsabilitats als representants que s'haurien d'encarregar de vetlar per la seva protecció i que han permès, en la seva silenciosa complicitat o simplement ineptitud, tota casta de desgavells urbanístics —al Clos Antic, no parlem dels comesos al nostre litoral—.

Ha arribat el moment de dir no a la febra constructora que s'ha apoderat de la nostra vila i que tant de malbé està fent al nostre patrimoni arquitectònic, el qual hem rebut dels nostres avantpassats, i que



La casa n.º 11 (a la dreta) fotografiada abans de la seva demolició.

MURO: DEL PATRIMONI ARTÍSTIC

tan sols som els administradors d'aquest patrimoni per poder-ho transmetre a les generacions que ens han de succeir.

L'Ajuntament és el primer responsable, junt a la Conselleria de Cultura, davant tot això, no fent complir les normes que regeixen les zones declarades «Conjunt Històric», i el de no concienciar del seu important interès als habitants de Muro, que desconeixen per complet la riquesa que en ell atresora.

Per tant aquest article —fruit de la indignació acumulada al llarg dels anys, veient com desapareixia el nostre patrimoni per mor de la deixadesa— ha d'anar per força acompanyat d'unes postures més enèrgiques contra els que han propiciat aquests fets, ja que la dita casa fins fa poc temps ha estat habitada, per tant la seva inhabilitat no és motiu suficient per esser tomada. Cal demanar que s'hi impos-

sin mesures que puguin preveure o impedir que es repetesquin successos tan lamentables com els aquí relatats.

No es pot dur a terme tota una campanya publicitària per a la conservació de les nostres façanes i demanar subvencions per la seva recuperació si al mateix temps es permeten totes aquestes irregularitats. ¿Amb quin patrimoni comptarem quan es decidisquin a posar remei a aquest problema? Jo crec que cap.

Pens que s'han de desterrar de la mentalitat del nostre poble formes i maneres pròpies d'èpoques passades i que una comunitat que vol encarar el segle XXI i vol trobar-se incorporada als poble d'Europa hauria de donar una imatge de major bagatge cultural i cívic.

Pau Mateu Vives

UNA PREGUNTA

A:

**VICENTE
CLADERA**



CONCEJAL ENCARGADO DE LA ILUMINACION

— **¿A qué se debe este importante aumento de la instalación luminosa estas fiestas?**

— Se debe a los vecinos de las calles que han instalado iluminación. Su marcado interés en que así fuera, ha hecho posible que Muro durante las navidades tuviera un aspecto general muy agradable y acogedor. La parte iluminada de la plaza, Casa Consistorial e Iglesia ha sido iniciativa del Consistorial.

Quiero aprovechar para dar las gracias públicamente a diversos particulares y empresas que han colaborado de forma especial, para que dos calles céntricas y largas tuvieran iluminación son:

— Hierros Aguiló, por haber cedido el hierro necesario para los módulos de las calles Sta. Ana y Gral. Franco.

— Murolux, ha regalado el montaje eléctrico de la calle Sta. Ana.

— Instalaciones Eléctricas G. Perelló, ha hecho lo mismo en la calle Gral. Franco.

— Juan Quetglas «Sabataret», ha donado todas las lámparas necesarias para la calle Gral. Franco.

— A José Simó «Corma» hay que agradecerle la generosa dedicación de muchas horas de trabajo gratis.

— A Benito Frontera «ferrer Llubiner» que ha soldado todas las piezas de los módulos metálicos sin cobrar nada.

— A Francisco Perelló «Escultor», la confección desinteresada de dibujos y maquetas de los soportes.

El Ayuntamiento ha colaborado igual en todas las calles del pueblo que se iluminan en Navidad. Mi labor ha sido de coordinador y enlace entre los interesados, con la ayuda del Concejal Gabriel Carbonell, que correrán con los demás gastos.

Añadir finalmente que tanto la calle Rossinyol como la ampliación de la de San Juan, ha sido obra de los vecinos, con la colaboración habitual del Ayuntamiento.

Confío que las venideras navidades, Muro tenga todavía más espacio urbano con iluminación extraordinaria. Gracias a todos.



EMOTIVOS RECUERDOS PRESENTES QUE HICIERON REVIVIR EL PRETERITO

Sé muy bien que no voy a descubrir las Américas, si mantengo la creencia de que no habrá ningún sitio, lugar, sea villorio, aldea, villa, pueblo, ni ciudad en que, de entre sus moradores no sea fácil encontrar algún espécimen en quienes afloren innatas cualidades y características que hacen de ellos, el ser distintos a los demás seres que poblamos la Tierra.

Tal vez no sea disparatada la idea de pensar que debe de ser infinito el número de caracteres, detalles, formas, aspectos, colores, datos, huellas, nombres, etc... de los que nos servimos para ayudarnos a distinguir tan ingente como inconcebible número de detalles.

¿Puede la mente humana aceptar que las huellas dactilares (para poner tan solo un ejemplo) sean distintas las unas a las otras, entre tantos millones de humanoides?

Viene ello a colación, por intentar darme a mi mismo alguna razón que pueda explicar la intensa emoción que se generó en todo mi ser y en todas las personas que tuvieron la suerte de poder asistir a la solemne función religiosa que a las 9 h. de la noche se concelebró en la Parroquial Iglesia de Muro, con motivo de la llamada, por unos, la Misa del Gallo y por otro de las «Maitines».

En el majestuoso Altar Mayor, adornado con sus mejores galas lucían profusión de guirnaldas de flores y multitud de obleas, ensartadas en largas ristras que incansables, pero silenciosamente, se balanceaban, alegremente, a lo ancho y alto del admirable Altar, en el que hicieron su aparición los Reverendos Oficiantes de la Santa Misa, precedidos por una nutrida cohorte de monaguillos y arcángeles cuya aparición fue recibida por los ajustados cánticos de la Coral Miquel Tortell que interpretó «S'Estrella de S'Auba», dirigida por el competente profesor D. Arnaldo Reynés, luego dejo oír su voz una criatura que con tan sólo contar con cinco años de edad, vestido con el honoroso uniforme de sacerdote, bonete, *ruquet* y demás prendas, tal como puede verse en la fotografía que nos complacemos en publicar; fue en



verdad, la estrella que más brilló, por la admirable dicción, el buen hacer, su compostura, sus serios gestos y la portentosa memoria de que hizo gala al recitar el largo Sermón de la Calenda, cautivando al numeroso auditorio que abarrotaba el templo, el cual premió con una tal salva de aplausos, como no se recuerda a no ser en casos excepcionales y para dar una idea de la hazaña que supone recitar tal sermón, nos complace insertarlo a continuación, tal como lo dijo el niño de 5 años, Sebastián Fornés Noceras.



SERMO DE LA CALENDÀ

Estimats germans: ¡Què ho és de bella i santa aquesta nit de Nadal!

Tot el món fa festa, tothom s'alegra i es desitja la felicitat. Es Nadal, la festa més entranyable i més casolana.

Una tradició ben mallorquina vol que sigui un nin el qui anuncià al poble cristià la Bona Nova del Nadal de Jesucrist, del naixement del Fill de Déu, fill també de Maria, que neix petitó dins una cova, humil i pobre, bressat pel vou-veri-vou dels àngels i adorat per uns pastorets que li ofereixen els seus presents.

Enguany m'ha tocat a mi fer-vos aquest sermó de la Calenda. Vos anunciï, idò, que també aquest any de gràcia de 1989 l'Infant Jesús neix dins el cor de tots aquells que per la fe i les bones obres li preparen un bres de pau i de germanor.

Bones festes, germans. Que siguin aquests uns dies plens de pau i d'alegria. Unes festes que enfortesquin la unió de les nostres famílies cristianes. Unes festes que cada any ens facin sebre que l'amor i la pau són possibles a Muro i a tot el món perquè Jesús va néixer, Fill de Déu i de la Verge Maria per a nosaltres i per a la nostra salvació. Amén.

También nos complace señalar que la niña María del Carmen Capó Ferriol cantó «la Sibil·la» con gran empaque y justa entonación, acompañada al órgano por la organista de la Parroquia D.^a Juana Ordinas, lo mismo que también hizo con la niña Damiana Perelló Caimari que cantó «Vou-veri-vou», muy emotivamente, como también la oración del Angel que cantó la niña Maria Antonia Cladera Estelrich.



Los aplausos se sucedían a cada una de las intervenciones de estos intérpretes y también los aplausos sonaron como premio a cuantas cantadas interpretaron las ajustadas voces de los componentes de la Coral, que dejaron oír sus ecos deliciosamente en la gran asistencia al solemne acto.

Por lo que atañe a quien hilvana esta pequeña historia puedo asegurar que a mis ochenta años, aún resuenan en mis oídos, los suspiros que mi amada madre

dejó escapar desde lo más hondo de su ser, cuando este servidor de ustedes, subía los peldaños del túmulo compuesto ante la capilla de la pila bautismal para que desde su cima yo recitase la oración el día de mi primera comunión en el año 1918 (el año de la gripe) y que aún recuerdo, empezaba así:

«Jesús dolcísim, amable Redentor meu. Vos que sense cap mèrit meu, heu permés el que vos pugui rebre a dins del meu cor, etc... en cuyo momento sublime, pude oír el suspiro que mi madre lanzó y pude verle resbalar por sus blancas mejillas, unas lágrimas de emoción comparables solamente a las que sólo saben derramar todas las madres abrazadas a sus tiernos hijos.

Esta tierna escena se repitió en muchos de los asistentes a las «Maitines», en la víspera de Navidad, y pido a Dios nos conceda la gracia de poder asistir muchos años a tal conmemoración, llenos de salud, bondad y paz para todos.

La foto fue lograda por Gamundí y el niño vestido de clérigo y que dijo el Sermón de la Calenda es Sebastián Fornés Noceras, tiene 5 años. La otra foto fue tomada hace ya la friolera de 70 años, el día que «Pep Tofolí» hizo su primera comunión.

ALGEBELI se complace en publicar los presentes datos y transmite la enhorabuena a todas y cada una de las personas que han hecho posible, con sus desvelos y atenciones, unas tan lucidas Navidades.

A tots Molts d'Anys i bons.

Pep Tofolí
Desembre 88

AUTOSERVICIO
CA'N BIEL

AUTOSERVICIO
CA NA FRANCISCA



Plaza San Martín, 5 - Tel. 53 78 18



Calle Mayor, 62 - Tel. 53 74 78

MURO TENDRA LA SEVA HISTORIA ESCRITA LA REDACCIO I LA PUBLICACIO D'AQUESTA HISTORIA ES UNA TASCA D'ANYS QUE SERA COMENÇADA EN UN BREU TERME



En les passades festes de Sant Joan, l'Ajuntament de Muro va aprovar la convocatòria per un concurs, que havia de ser la primera passa en el camí de investigar, redactar i publicar la història de la nostra vila, començant per la Prehistòria i acabant en els anys més recents. La convocatòria anava dirigida als historiadors nadius o residents en la nostra Comunitat Balear, capacitats per realitzar les feines de recerca dels documents antics relacionats amb el terme municipal de Muro des de la data de la conquesta cristiana, vers l'any 1230, fins a la caiguda definitiva dels Regne Independent de «les Mallorques», que com sabem, comprenia, a més de les Illes Balears, els Comtats Rossellonesos i la Ciutat de Montpeller. Aquesta caiguda es va produir en el camp de batalla de Lluçmajor en el 1.349.

Acabat el plaç previst a la Convocatòria, s'han presentat tres concursants, tots ells degudament capacitats.

Vists els mèrits dels tres, la Comissió de Cultura de l'Ajuntament acordà adjudicar el concurs al conegut investigador de documents referents a la història dels pobles de les nostres illes D. Ramón Rosselló Vaquer, qui no tan sols farà recerques a l'Arxiu del Regne de Mallorca sinó al dels Comtes d'Empúries (que actualment es troba incor-

porat al dels Ducs de Medinaceli a Sevilla), al del Bisbat de Girona i al de l'Abadia de Sant Feliu de Guíxols. Aquests documents, segons les bases del Concurs, seran tots dels anys dels reis independents de Mallorca, o sia entre el 1.230 i el 1.349.

Al mateix temps que aquest documentari es vagi enllestint, el nostre amic D. Gabriel Alomar i Esteve, s'ha compromès a redactar gratuïtament la història pròpiament dita de la vila durant aquest període.

Tot això constituirà el segon tom de la HISTORIA DE MURO, segons el pla que publicam a continuació.

En quant el primer tom, el de la «Prehistòria, la Protohistòria i l'Epoca Islàmica» serà redactat a càrrec de la Conselleria de Cultura de la nostra Comunitat Autònoma, dins la «Carta Arqueològica» de les Illes Balears, que ja està començada.

Tots els murers ens hem d'alegrar de que dins un breu termini, poguem veure publicats aquests dos primers volums de la nostra història en els que podrem trobar les arrels de les viles de Muro i de Llubí que, com sabem, varen estar unides en una sola Comunitat fins a la primera meitat del segle passat.

TRETS CULTURALS

PLA PER L'ELABORACIO D'UNA
«HISTORIA DE MURO»
BAIX AL PATROCINI DEL MAGNIFIC AJUNTAMENT

— PRIMER VOLUM. PREHISTORIA, PROTOHISTORIA I EPOCA MUSULMANA.

- A. Inventari del jaciments prehistòrics del terme.
- B. Hipòtessi sobre el terme actual de Muro en el «segles obscurs». Els primers segles cristians i l'època bizantina (restes arqueològics i toponímia).
- C. Els segles de l'Islam. El districte de Murū i l'alqueria Al-Gebelí. Altres alqueries i rafals coneguts.

SEGON VOLUM. MURO EN EL TEMPS DEL REGNE INDEPENDENT CRISTIA (1.230-1340).

- A. La Reconquesta i el Repartiment. Fundació de la parròquia de Sant Joan (1.248).
- B. Muro baix del senyoriu feudal dels Comtes d'Empúries i dels sub-senyorijs dels Bisbes de Girona i dels Abats de Sant Feliu de Guíxols (terme actual de Llubí). El barri «Es Comtat» i l'edifici de «El Palau».
- C. Possessions i llinatges: els Font, els Santjoan, els Santmartí, els Togores, els Torrella, els Verdera, etc...
- D. Diplomatarí corresponent a aquest període. Batles Reials, Mostssafs i rectors.

TERCER VOLUM. MURO SOTA ELS REIS DE LA CASA D'ARAGO (1.343-1516).

- A. Dades històriques generals. La revolta dels pagesos (1.451).
- B. La parròquia de Muro relacionada amb Miramar i amb l'Abadia de Fitero, a Navarra. El bisbe Albertí. L'ermita de Santa Anna. Sant Vicenç Ferrer a Muro.
- C. Economia. Possessions. La «dona Magdalena Castell» i l'Albufera.
- D. Diplomatarí. Batles Reials, mostassafs i Rectors.

QUART VOLUM. MURO SOTA ELS REIS DE LA CASA D'AUSTRIA (1.516-1715).

- A. Dades històriques generals. Repercussió de la «Germania» a Muro (1.522).
- B. Economia i possessions. Els stims o cadastre.
- C. Constitució de Castell-Llubí com a «Vicaria in Capite» (1.660).
- D. Construcció de la nova Església Parroquial (1.570-1.611). Els jesuïtes a Muro. La visita pastoral del Bisbe Arnedo.
- D. Diplomatarí. Batles Reials, Clavaris i Rectors. Llinatges.



QUINT VOLUM. MURO A L'EPOCA DE LA IL·LUS-
TRACIO (1.715-1.800 ca.).

- A. Economia i possessions. Política fiscal.
- B. L'Església. Edificació del Convent de Mínims de Santa Anna (1.703-1.730).
- C. Propietats dels Jesuïtes del Convent de Sant Martí de Palma i subhasta dels seus bens quant la supressió de la Companyia en el 1.767.

- C. Estudi artístic dels retaules de l'Església Parroquial.
- D. Diplomatarí. Batles, Clavaris i Rectors.

SEXT VOLUM. MURO A L'EPOCA CONTEMPO-
RANIA (1.800-1936).

- A. Independència de «Castell-Llubí» (1.821-1.836).
- B. Economia. Desecació de S'Albufera. «Ses Marjals».
- C. Política Local. La preponderància de la família Massanet.
- D. Personatges murers destacats dins aquest període.
- E. Fets criminals.
- F. Batles i Rectors.

ANTIGUES POSSESSIONS AMB HISTORIA
S'Albufera, Es Pinar d'es Comú, Vinagrella, Tanca, Alacantí, Vinromà, Binifalet, Son Font, Son Rossinyol, Son Flor, Els Moians, Biniaco, Son Auba, Son Serra, Son Santmartí, Son Claret, Son Parera, Son Perot Alomar, Son Blai, Son Morey, Son Santjoan, Son Ramon, Son Mieres, etc...



POR NO PODER ATENDER

**SE TRASPASA
TIENDA EN CA'N PICAFORT**

SITUADA EN VIA SUIZA, 54

INFORMES: 53 72 27

MURO I LA INQUISICIO

En aquest escrit donaré notícia, d'una forma molt resumida, de les causes de fe i processos inquisitorials seguits contra els murers que tengueren topada amb el tribunal del Sant Ofici de la Inquisició de Mallorca.

El primer cas que he trobat documentat és el de Margalida viuda de Joan Mieres, Paraire, dia 8 d'octubre de 1514 segons sentència pronunciada a la Seu per fra Guillem Caselles teòleg de l'ordre dels predicadors, inquisidor de Mallorca, i Arnau Albertí, vicari general, declararen haver incidit en crim d'heretgia i apostasia Margalida Mieres de Muro i Sebastià Llodrà de Manacor. Entre les despeses hi hagué: 4 sous donats als bastaixos que portaren des del Temple on era el «Sacro Ofici» fins a la Seu els bancs, taules i cadafal on estigueren dita Margalida i altres penitenciat; 20 sous a Alonso de Castro, frare de Sant Domingo que féu el «sermó de la fe» a la Seu el dia que els sobredits foren reconciliats; 3 sous a fra Rafel Burdils per portar el Crucifixi. A la dita Margalida li foren confiscats: cases, pati, hort i vinya valorat en 200 lliures. (Arxiu Regne València Mestre Racional 8.367 f. 26v-32 i Mestre Racional 8.318).

Aquestes altres causes del segle XVI i principis del XVII foren publicades per Llorenç Pérez a la revista «Fontes Rerum Balearium» amb el títol «Relaciones de causas de Fe de la Inquisición de Mallorca». El 1579, Jeroni Llompart, pagès de Muro, fou penitenciat perquè va dir que els convents i monestirs de frares i monges eren coves de lladres i tant uns com altres tenien relacions carnals. La sentència dictada fou que havia d'estar tancat dos anys a la vila, penitències espirituals i multa de 20 ducats. El 1583 Joan Calvó, també pagès, perquè va dir quan posaven un collar a una imatge de la Verge Maria que allò només era un tros de fusta fet per mans d'homes. L'any 1603, Miquel Reus, pagès de 20 anys, perquè va dir que mataria tots els sants del cel, fou desterrat 2 anys de Mallorca i l'any 1605 perquè no havia complert el desterro li afegiren 3 anys més. L'any 1605, Antoni Font, notari natural de Muro, de 46 anys, fou acusat de participar com a cómplice amb uns fets protagonitzats per un jueu; com que aquest notari era bona persona i de rectes costums només li imposaren haver d'oír una missa. L'any 1611 Margalida, dona de Jaume Garrell, negociant, de Muro, fou penitenciada perquè sabia i resava algunes oracions, com la de Santa Marta, per fer encanteris i enamorar homes. Destarrada 7 anys. El 1615 Cosme Calvó de Muro, teixidor, resident a Ciutat, fou penitenciat perquè ridiculitzava la celebració de la missa. Fou suspesa la causa.

De la meua banda afegiré aquests altres casos: l'any 1598, Jaume Togores, donzell de Ciutat, familiar del Sant Ofici, tenia plet contra els jurats de Muro perquè l'obligaven a contribuir en les talles que es feien per la nova església. El 1629 encara durava el plet i dit Togores al·legava que els qui tenen possessions a les viles tenen obligació de contribuir a adobs de camins i esglésies... «y quien dice adobos no dice obras nuevas y sumptuosas como son las obras de

Muro». Va presentar diversos testimonis com els Truyols senyors del Fangar (Manacor), Pere Alomar (Notari) i altres. (AHN Inquisició, lligall 1.703 n.º 4 i 5).

A la relació de causes de fe dels anys 1621-22 hi veim Antoni Serra de 38 anys, acusat que anant des de Muro a Ciutat amb companyia de Pere Fluxà i Francesc Ramis amollava flastomies dient que volia veure son pare al costat de Judes, i també, arribant ja a Ciutat, va dir: «tant de bo s'enfonsàs i tots quants hi habiten!»; també va dir que encara que era pecador pensava anar al cel. Li imposaren penitències espirituals. (AHN Inquisició lligall 1.716 n.º 1).

El 1627, Catalina Albertina àlies Negre de Muro però habitadora de Santa Margalida, fou penitenciada per bigàmia perquè estant casada va contreure nou matrimoni a Ciutat. Havia de sortir en públic en forma penitent i oír missa amb les insígnies de bigàmia, i desterrada 6 anys de Mallorca. (Id. n.º 2).

El 1657, hi hagué causa de fe contra Gabriel Ferrer àlies Capona, fariner de 37 anys, de Muro, perquè deia que no hi ha infern ni purgatori. Un testimoni diu que essent en un hostel de Ciutat parlaven sobre el cel, purgatori i l'infern i dit Ferrer digué que aquests llocs no existeixen i que el cel és quan un home «está muy a placer y tiene todo lo que ha de menester y el infierno es quando un hombre está a disgusto con su mujer y el morir no es más que un respirar». Fou turmentat. Havia d'oír missa en forma de penitent, aguantant un ciri de cera verda, i desterrat 3 anys; dia 7 d'agost fou portat al moll de Ciutat «para embarcarse y salir a cumplir su destierro». (AHN Inquisició llibre 863 f. 490-96v).

A les causes de fe de l'any 1693 hi veim fra Nadal Perelló, teòleg, religiós de Sant Francesc de Paula, natural de Muro, perquè va dir algunes heretgies quan llegia unes «conclusions». Fou suspesa la causa. (Id llibre 866 f. 150v-153v).

L'any 1735, hi hagué procés contra Gabriel Oliver, confessor, religiós de Sant Francesc de Paula de Muro, perquè tocava i tenia relacions sexuals amb les dones que confessava. Una dels testimonis que declaren diu que el frare «li gratava el call de la mà». Fou provat perpètuament de confessar i desterrat sis anys. (AHN Inquisició lligall 1.716 n.º 49).

L'any següent, el 1736, Miquel Capó, prevere vicari de Muro, fou processat perquè tenia tocaments deshonestes amb les dones que confessava. El dia de Sant Miquel una dona anà a casa seva per felicitar-lo i el vicari li donà «biscochos» (madritxos o congrets) al mateix temps que la volia dur al llit per tenir actes carnals. Prohibició de confessar i desterrat sis anys. (Id. n.º 11 f. 1-24v).

L'any 1760, Margalida Barceló de Muro fou processada perquè seguia un plet matrimonial amb un fadrí que no es volia casar amb ella, i se va encendre tant que tenia ganes de matar aquest jove i per això ella va cridar el dimoni per espai de sis mesos amb intenció d'oferir-li l'ànima per tal que pogués matar el fadrí. El tribunal, considerant que era menor, només li va imposar «penitencias saludables». (Id n.º 30, causa 3).

UNION CABALLISTA DE MURO

Quizás la sociedad más joven de nuestro pueblo, sin lugar a dudas, es la Unión Caballista de Muro. Hace ahora poco más o menos un año y medio, debido al gran aumento de aficionados de nuestro pueblo hacia la vida de este bello animal (nuestro pueblo es un pueblo de tradición caballar donde ha habido caballos famosos como Tardio, Romilia, Rey Piroška, Mis Piroška, Salesti, Joy Jeliu, Benito Loiu, Saide, etc... y en la última década caballos como Jaleo Piroška, Habanero, Alice Fort, Missi Mar, etc...) se reunieron unos cuantos caballistas y decidieron hacer carreras en la fiestas de San Jaime 1987. En el Pla de Morell, donde décadas atrás ya se hacían, que pero el buen sabor que queda de un día de estos en el que ves un buen ejemplar luchar por la primera plaza se nos había ido, pues hay gran cantidad de aficionados jóvenes que no las habían visto jamás o no se acordaban.

En el Pla de Morell con la colaboración especial del Ayuntamiento de Muro se hizo esta gran fiesta a la que siguió la gran cabalgata del 23 de enero 1988



En el Pla de Morell con la colaboración especial del Ayuntamiento de Muro se hizo esta gran fiesta a la que siguió la gran cabalgata del 23 de enero de 1.988, fiesta de los Quintos de nuestro pueblo, una cabalgata a la que en número de participantes no la ha superado ninguna hasta la fecha en Mallorca (87 participantes).

Ya había dado un paso la Unión Caballista. Su último eslabón hasta la fecha fue la gran inauguración de la pista de «Son Blai», propiedad de Miguel Ramis, Juan Fornés y Miguel Fornés, socios de la entidad, lo que también contribuyó al diseño, marcaje y adecentamiento, y a la vez se cuida del mantenimiento de dicha pista. Durante las fiestas de San Jaime 1.988 se organizaron 9 grandes carreras (2 de galope y 7 de trote). De nuestro pueblo participaron 19 caballos: 8 al galope y 11 de trote. La gran triunfadora aquella tarde 25 de julio, fue Maravilla Mar, propiedad de

nuestro paisano y amigo Juan Riutort (a) «Cabo», y con un tiempo de 127'3. Fue una gran tarde para la afición de nuestro pueblo que se congregó y un orgullo para la Unión Caballista, las casas colaboradoras y el Ayuntamiento de Muro.

La Unión Caballista de Muro tiene un gran futuro, pues en la sociedad actualmente de 86 socios, hay unos 75 caballos sin contar con otros tantos trotones que tiene nuestro amigo «Tomeu de Son Lleig», pero que los dedica a la monta.



Dicha sociedad tiene como Secretario-fundador a Paco Sánchez y en su Presidencia a Jaime Tauler, gran conocedor de los caballos y veterano en la materia, habiendo tenido caballos tan renombrados como Ostos, Penly y últimamente se le escapó de las manos un tesoro, gran pérdida para nuestro pueblo, puesto esto era como parte de nuestro patrimonio, se había forjado y criado aquí, pero a veces hay momentos en la vida de una persona en que por obligaciones o cualquier circunstancia se tiene que desprender de una cosa y él se desprendió de la que ahora es la reina de las estrellas Missi Mar. Como Subpresidente está Juan Riutort, propietario de Maravilla Mar igual que Missi Mar. Las dos provenían de las cuadras Jumar de nuestro pueblo, una de las importantes de Mallorca.

Los socios de la Unión Caballista se reúnen todos los domingos en dicha pista a disfrutar de una mañana agradable en la que cada domingo hay 8 ó 10 caballos que haciendo un estupendo estreno nos hacen pasar una mañana de delirio. La Unión Caballista tiene en sus proyectos para este año organizar 3 ó 4 diadas y apoyar en todos los lugares en donde se requiere su presencia. La Unión Caballista entre en los planes de promoción y promulgación de las fiestas de «Sant Antoni» venideras.

Unión Caballista de Muro tu que de la nada has salido tu que sin querer has dado este buen sabor de boca a todos los aficionados.

Contigo contamos todos para las fiestas venideras para que San Antonio ilumine este bello paraíso que es la tierra en que vivimos.

ESPUELA

UNIO AGRICOLA MURERA

La «Unió Agrícola Murera», como su mismo nombre indica, fue y es actualmente una unión que formaron la mayoría de los agricultores o campesinos de nuestro pueblo, esta bella villa de la que todos nos sentimos orgullosos: Muro.

Aunque la palabra «Unió Agrícola» se refiere a la agricultura y no a ganado, como parece que sería lo correcto, pues viene a ser lo mismo con diferentes palabras.

Hoy en día hay bastantes agricultores, de los pocos que ya quedan en nuestro pueblo, pues el turismo ha absorbido la agricultura y son muchos los que han dejado las tierras ultimamente para ir de una manera más o menos directa a trabajar a manos de lo que a la larga parece el porvenir de nuestras islas tan queridas por toda Europa. El trabajo de la hostelería absorbe gran parte de puestos de trabajo a los que antes eran los que mimaban, cuidaban y sembraban con esmero nuestras tierras.

Los agricultores de hoy labrán sus tierras, siembran, riegan y prescindían totalmente de los animales de tiro como caballos, mulos o burros. No pasaba lo mismo con nuestros antepasados o padres y abuelos que tenían en su animal de tiro la manera de subsistir, de tirar una familia adelante. Por esto se decidió fundar esta asociación o mutua.

Dicha asociación consistía en recaudar fondos para contribuir a la desgracia que pudiese tener cualquier agricultor que se apuntase a dicha unión.

A una familia que tenía un animal y se le rompía una pata o se le moría, muy pocas tenían posibles para volver a comprar otra, pues muchas «bísties» como se les llama a los equinos de tiro, venían de familia, de padres a hijos para seguir trabajando sus tierras o incluso alguna te llegaba en regalo de boda. Esos pocos se podían sentir más que satisfechos. Para esta familia, a la cual pasaba esta desgracia, quedaba deshecha, pues sin el animal las tierras ni se regaban, ni se sembraban, etc... En aquellos tiempos los campesinos que mejor funcionaban economi-

camente, algunos iban al «mercat» de Sineu, y compraban una «bèstia» para ayudar a la de la casa en sus tareas y así pudiera descansar algún día la que era la base primordial para sacar el jornal de una familia.



Una buena mula podía labrar entre cuartón y medio a media cuarterada, ponerla a la noria para sacar agua y poder regar media cuarterada. Cuando se trababa de trillar, en un día trillaba «3 cavaons» y cada «cavao» tenía «3 garves»; la mula que cumplía con lo mencionado ya podía darse por satisfecha. Y en cuanto a la fuerza de tirar con el carro, una mula propiedad de Jorge Alzamora pudo arrastrar desde la estación de ferrocarril de Muro hasta la Cooperativa, antes situada en «Ca'n Benet» (actualmente se encuentra una lavandería) 20 sacos de grano de 75 kilos cada uno, es decir un total de 1.500 kilos, aunque el amo tiraba tanto como el animal. Al llegar a «Ca'n Moragues» en vez de ir por la calle General Franco, que caía más cerca, iban derechos por la calle Santa Ana. Al ser más ancha y estar más despejada, en invierno se secaba antes, mientras que la otra estaba siempre más húmeda y el carro se encallaba más.

Jorge Alzamora, uno de los supervivientes de la época del nacimiento de la «Unió Agrícola». Ha sido el más veterano; estando el de miembro en la sociedad han pasado 4 presidentes: Miguel Seguí «En Maria», Gabriel «Rafaloto», Toni Sales «Valencià», Jaime «Castellet».

Antes hubo otros dos. Gabriel Riutort, el cual a su muerte en homenaje la «Unió Agrícola» representada por unos cuantos miembros le llevaron una corona a Palma, pues tenía allí a sus familiares.

Y el socio fundador al que más apreciaron los socios más veteranos, pues esto es una sociedad que siempre ha trabajado muy unida y sin regatear horas ni esfuerzos para preparar u organizar cualquier fiesta que tuviera que ver con los animales, fue Bartolomé Moncadas Palau que fundó la sociedad en 1913.

Hoy en día sus descendientes más directos viven en Palma.

Hace aproximadamente unos 60 años había en Muro unas 700 «bísties», de las que unas 500 pertenecían a la «Unió Agrícola».



UNIO AGRICOLA MURERA



Sitios y mercados en donde se exponían los animales dentro de los jardines de la Escuela Pública, que como es natural antes era simplemente un patio de tierra cercado y en el mercado de los animales, hoy Casa de Cultura.

Uno de los primeros desfiles que se realizaron en Muro fue en la calle Mayor, para posteriormente pasar a la calle Gral. Franco, donde actualmente se realizan las «Beneïdes de Sant Antoni».

Actualmente la «Unió Agrícola Murera» está presidida por D. Jaime Salamanca «Castellet» y el Vicepresidente es D. Jorge Alzamora.

La «Unió Agrícola» es una sociedad a la que jamás podremos agradecer los sacrificios y esfuerzos que hace para que las fiestas de «Sant Antoni» y «Sant Francesc» sean más alegres y bulliciosas.

Otro de los promotores de la fiesta es Bartolomé de «Son Lleig» que anima con su presencia cualquier acto en una demostración de sus caballos trotones. Con montura desfilan su esposa Damiana y su hijo José, que empezó a montar a la edad de 9 años y llevaba de sus riendas a «Normandi» y su madre llevaba a «Jou Jeling», caballos a los que Tomeu llevaba a correr a Manacor. Algunos años estaba en carrera y Tomeu estaba desfilando en las «Beneïdes de Muro» para después meter espuelas y salir pitando a correr hacia Manacor.

Aprovechamos para dar las gracias a este mure-ro que siempre se ha deshecho por su pueblo en cualquier fiesta que le ha necesitado.

A la «Unió Agrícola Murera»
Todos los de esta villa debemos
quererla por lo que ha sido
pues nunca nos ha pedido
ni las gracias siquiera.

Nunca la olvidaremos
Pues aún con ella contamos
por lo que es y ha sido.
Viva la «Unió Agrícola»
pues todos somos hermanos.

Paco Sánchez



**Cases de
Son Sant Martí**



**COMUNIONES - BAUTIZOS
BODAS - BANQUETES
CONGRESOS - CONVENCIONES**

**LOCALES CLIMATIZADOS
BELLOS JARDINES
AMBIENTE FAMILIAR**

Ctra. Muro - Ca'n Picafort, km. 8
Apartado n.º 2 - Tel. 53 74 50
07440 - MURO (Mallorca)



Del Menjar i altres Herbes



SEBASTIANA SALES RAMIS GREIXONERA D'ANGUILES

Sebastiana Sales Ramis, de quaranta tres anys. Casada amb Joan Fluxà «Coric», personatge popular del qui no cal fer presentació perquè és més conegut que en «Reagan», al menys aquí a Muro. També convé dir que aquest senyor i en Joan no són gens família ni una mica, gràcies a Déu.



Aquest matrimoni feliç ha donat fruit un nin i una nina, i tant ells com son pare i sa mare, tots quatre sans i forts, que donen goig tan sols de mirar-los.

Na Sebastiana mos va dir que preparava sa greixonera d'anguiles d'una manera molt senzilla, a l'antiga, i que ho va aprendre de fer de's seu padrí «valencià». Per aquest motiu vaig trobar que podria ésser interessant que mos explicàs com ho fa.

— **Sebastiana, ¿mos podries dir tot lo que hem de preparar per fer greixonera d'anguiles per a quatre persones?**

— Sí, però abans he de fer una observació. En lloc de quilos o grams, diré tallades, perquè pot variar bastant si ses anguiles són gruixades o primes.

En aquest cas per a quatre persones necessitam de set a vuit tallades per cap, que serien una trentena i que se solen tallar d'uns sis centímetres de llargària.

Patata tallada escantonada, una seba mitjancera, dues tomàtiques de ramellet pelades, sal, pebre vermell, pebre bó, una fulla de llorer, una picada d'all i julivert i un rajolí d'oli.

A dins una greixonera fonda, colocar un sostre de patata, un d'anguiles, un altre de patata i un altre d'anguiles. Abocar-hi aigua fins que caretgi, un rajolí d'oli, seba tallada petita, ses tomàtiques pelades i tallades a trossets petits, es capoladís d'all i julivert, pebre vermell, pebre bó, sa fulla de llorer, sal al gust i tot de cru.

Posarem foc lent i de tan en tan, una sacsada a sa greixonera. No remolcar mai amb una cullera perquè ses anguiles es rompen. Quan sigui ben cuit, ja es pot servir.

Si a sa casa no hi ha vi, correu escapats a cercar-ne, perquè menjar greixonera d'anguiles beuent aigua, és mig pecat mortal. Bon profit!

Ciano

PESCAFRIO

DISTRIBUCIONES
ALIMENTICIAS

PESCADOS,
CARNES,
VERDURAS,
PRECOCINADOS
Y LICORES



Obispo Albertí, 14 - Tel: 53 79 26



ASSEGUANCES MORAGUES-SASTRE

C/. General Franco, 28 (baixos)
Tel. 53 82 44 - MURO

¡PROTEJASE Y VIVA TRANQUILO!

PENSANDO EN SU SEGURIDAD **PATERNAL-SICA**
LE OFRECE LA MODALIDAD DE SEGURO **MULTIRRIESGO**

HOGAR:

UN LARGO PERIODO EN QUE SU
VIVIENDA QUEDA SOLA,
UN ENCHUFE DESCOMPUESTO QUE
PROVOCA UN CORTOCIRCUITO,
UNA CAIDA ACCIDENTAL,
UNA SARTEN QUE SE PRENDRE,
ETC...

COMERCIO:

ALARMAS, PUERTAS BLINDADAS,
REJAS, VIGILANTES...
Y A PESAR DE TODO,
SABE QUE LA SEGURIDAD
DE SU NEGOCIO
EXIGE MAYORES MEDIDAS...

OFICINAS Y DESPACHOS:

CONSIGA HACER DE SU OFICINA
UN LUGAR SEGURO,
ESPECIALMENTE CUANDO
EN SUS INSTALACIONES HAY
EQUIPOS INFORMATICOS, FAX,
ETC...



RIESGOS CUBIERTOS

(entre otros)

- INCENDIO, RAYO, EXPLOSION
- GASTOS DE SALVAMENTO
(Bomberos)
- ROBO Y EXPOLIACION DE JOYAS
Y OBJETOS AUDIOVISUALES
- ROTURA DE LUNAS, CRISTALES,
ESPEJOS, ROTULOS, ETC...
- DAÑOS POR AGUA
- ATRACOS A CLIENTES
Y EMPLEADOS
- INFIDELIDAD DE LOS EMPLEADOS
- GASTOS DE REPOSICION DE AR-
CHIVO Y DOCUMENTOS
- SUSPENSION DE LA ACTIVIDAD
- PERDIDA DE ALQUILERES
- ACTOS DE VANDALISMO, HUMO,
ACCIDENTES ATMOSFERICOS
- RESPONSABILIDAD CIVIL

ENTREVISTES

JAUME CLADERA PRESIDENT DE LA COMISSIÓ D'OBRES



«ESTAM DISPOSATS A PRENDRE MESURES MÉS ESTRUCTURES PER EVITAR LES INFRACCIONS URBANÍSTIQUES».

Jaume Cladera va aconseguir plaça de regidor, a les llistes del PSOE, a les eleccions de 1983. La majoria aconseguida per AP el situà a l'oposició que compartí amb el seu company Josep Llinares i amb els tres regidors d'UDIM. A les municipals del 87 els socialistes repetiren resultat electoral, però gràcies al pacte amb el CDS que dugué a Miquel Ramis fins a l'alcaldia, assoliren responsabilitats de govern i Jaume fou designat per assumir la presidència de la Comissió d'Obres, al mateix temps que se li assignaven les delegacions de la Caseta d'es Capellans, seguiment d'obres municipals i de la Brigada d'Obres. En conjunt, unes atribucions prou importants com per comparèixer a les nostres pàgines.

— **Per començar, Jaume, suposam que l'extraordinari volum d'obra que s'està realitzant al nostre poble haurà tengut una incidència notable sobre el pressupost municipal?**

— Efectivament. Dels 27 milions que es liquidaren l'any 87 ham passat als més de 80 milions d'enguany.

— **I endemés s'ha traduït en una acumulació de molèsties pels veïnats i, especialment, pels automobilistes que han comprovat reiteradament com molts de carrers es tancaven potser amb massa lleugeresa.**

— Reconeixem les molèsties que s'han ocasionat als ciutadans i agraïm la bona voluntat i la paciència que han tengut. Però el poble no havia tengut mai un volum d'edificació com l'actual. Abans construïen a la zona costera però ara els terrenys disponibles són pocs i cars. Muro ha contemplat un desenvolupament gros de comerços i de la indústria, sobretot la relacionada amb l'hoteleria, i la gent

se gasta els seus estalvis en la construcció. I la Comissió d'Obres ha entès que lo millor era no retenir permisos sinó que les obres se fessin en un mínim de temps.

També l'Ajuntament ha arreglat molts de carrers, com el de Llibertad o els que s'han pavimentat, el que ha incrementat les molèsties esmentades.

— **I amb tota aquesta obra, els veïnats van per la retxa o es cometen moltes infraccions urbanístiques?**

— No gaires. Avui les lleis són més restrictives, els contractistes i propietaris se senten més vigilats i vénen amb els papers més en regla. Per part nostra hem contactat a un celador delineant i controlam millor les infraccions i estam disposats a prendre mesures més estrictes per evitar-les.

Tenim bastants expedients incoats i el batlle nomenarà tot seguit un jutge instructor i un secretari i s'imposaran les sancions corresponents a les obres il·legals. Això no vol dir que la gent s'hagi d'alarmar, però si procurar fer les coses bé per no perjudicar als veïnats i que tot el poble se'n surti beneficiat.

— **El Pla General nou sembla que no serà tan restrictiu a l'hora de donar permisos per edificar en terreny rústic.**

— Efectivament. Quedarà més ben regulat i hi haurà permissivitat; no faran falta finques amb superfícies tan grosses per edificar. Però se seguirà mantenint la condició de separació de les noves construccions de 10 metres en relació als veïnats i 5 metres respecte als camins.



«LA DEPURADORA MARXA AMB DEFICIENCIES».

— **Recentment el Ple va aprovar una nova delimitació del casc urbà. Quines són les modificacions substancials?**

— Pot relacionar les àrees de nou desenvolupament i la valoració prèvia (en milions de pessetes) de les obres de dotació de serveis que han realitzat els nostres tècnics:

— Comuna de Ca'n Fiol	70'6
— Comunes de Ca N'Oliver	50'7
— Zona Industrial Marjals	157'3
— Zona Sud Plaça de Toros	116'0
— Zona dipòsit d'aigua	24'9
— Zona de Sa Riba Sud	21'7
— Zona Industrial Avda. Sta. Margalida	26'1
— Zona tenis	28'1

ENTREVISTES

La valoració inclou dotació de serveis d'aigua, clavegueram, enllumenat públic, pavimentació de calçades i aceres.

Els propietaris de les parcel·les de cada zona hauran d'arribar a un conveni de reparcelació i una vegada distribuïts els costos de les noves urbanitzacions, l'Ajuntament pot desenvolupar amb tota normalitat els polígons.

— **Pareix esser que hi ha problemes amb la depuradora del nucli urbà, ¿quins són?**

— Quan s'inaugurà la depuradora funcionava per a 2.000 persones. Avui són 4.800 ó 5.000 les que estan connectades a la xarxa, i resulta insuficient. Problemes seriosos no n'hi ha hagut però marxa amb deficiències.

Al pressupost del 89 hi inclourem les obres d'adequació i ampliació, amb una valoració de 20 milions de pessetes.

Així i tot la nostra depuradora és una de les millors de Mallorca.

— **¿Quines altres obres immediates es duran a terme?**

— Hem detectat uns desperfectes als dipòsits d'aigua potable de Sa Riba. S'han obert uns crulls als pilars, al nivell de ferro, per vellura del formigó que no estava ben vibrat. L'aire i la humitat han penetrat i han produït rovell que crivella el formigó. També a la part superior de les boïes hi ha avaries importants.



«HEM DE CONSTRUIR UN POLIESPORTIU PER A L'ANY 2.000, DEL QUAL SE SENTIN ORGULLOSOS LES GENERACIONS FUTURES».

De moment, hem baixat el nivell de l'aigua a la meitat, cosa que no afectarà als consumidors, i es desplaçaran uns enginyers de Madrid per realitzar els estudis de cara a trobar les solucions convenients.

També pensam en els anys vinents realitzar la majoria d'obres als carrers afectats per alineació o opertura, sempre que els veïnats col·laborin.

Al pressupost vinent quasi amb tota probabilitat s'inclouran les obres de connexió del carrer Doctor Gómez Ulla amb el carrer Padre Bru, entre Roma i Justícia, valorades en 5.966.729 pessetes, sense comptar possibles indemnitzacions i la perllongació del carrer Rossinyol, des de Llibertat a Reis Catòlics.

La primera de les obres consideram que s'hauria de fer perquè enllaçarà l'Avinguda de Santa Catalina Thomàs amb el carrer Gómez Ulla, de manera que quan s'hagin de tallar carrers al centre del poble, per festes o per obres importants, es podrà desviar el trànsit ja que els carrers per on passarà són nous i amples.

També pensam realitzar les obres de complimentació d'aceres amb un pressupost total de 32.500.765 pts., encara que enguany només faríem la primera fase.

— **Les que seran les gran inversions d'aquest any —Poliesportiu, Residència i Depuradora de la Platja de Muro— foren comentades pel Batle a l'entrevista que publicàvem al número d'octubre. ¿Hi vols afegir res?**

— Pel que fa al Poliesportiu estam negociant amb el Ministeri d'Educació i organismes autonòmics les subvencions necessàries imprescindibles per tirar endavant una obra amb un pressupost tan elevat. La idea del Consistori serà construir enguany la piscina descoberta de 50 m. i el pavelló cobert, a part del moviment de terres.

— **N'hi ha que comenten que el poliesportiu que es pretén construir pot resultar excésiu per un poble de 6.000 habitants.**

— De cap manera. Si miram els pobles veïnats veurem que disfruten de poliesportius amb més qualitat. Quan es fa un projecte no es pot mirar al passat, sinó que s'ha de fer pensant en el dia de demà. Hem de fer una obra per a l'any 2.000 de la qual se sentin orgullosos les generacions futures.

— **No creus que l'Ajuntament, amb el volum d'obra municipal, hauria de tenir una Brigada d'Obres més operativa?**

— Sí, per això a una reunió prèvia al pressupost, conjunta de tot el Consistori, hem acordat ampliar la plantilla amb dos oficials primera, dos oficials segona i un peó.

També aquest any passat hem comprat dos vehicles: un camió i una màquina netejadora de carrers.



«HEM DE REVISAR EL PACTE A FONDS I CREAR NOVES FORMULES DE COL·LABORACIO».

ENTREVISTES

— **Per la teva condició de delegat de la Caseta d'es Capellans no podem obviar el parlar d'aquest tema, sempre tan polèmic i amb solucions tan difícils.**

— Una vegada estigui el Pla General definitivament aprovat la Caseta d'es Capellans quedarà com a sol urbà. La franja de pinar que queda inclosa dins el Parc Natural no comprèn la zona de Capellans, que amplia en uns 160.000 m.² la seva superfície.

Llavors l'Ajuntament s'haurà de plantejar el seu futur i meditar sobre els interessos de la zona i les avantatges de cada solució i realitzar un estudi ben fet per no perjudicar a ningú.

— **Pareix, però, que serà ineludible afrontar les pertinents obres d'urbanització dotant a la zona dels serveis imprescindibles a qualsevol nucli urbà.**

— Així és. Prèviament però s'haurà de consultar al poble i informar-los de les possibles alternatives.

— **I mentrestant?**

— Mentrestant els veïnats col.laboren per mantenir la neta i que presenti un aspecte agradable; s'han exsecallat els pins i netejat el pinar i posat noves línies d'electricitat, tot per reduir el perill d'un incendi o desgràcies personals; hem ajudat a arreglar l'espai lliure utilitzat com a plaça i un parell de carrers; s'ha reformat la Caseta de l'Ajuntament; la porxada on es diu missa...

— **Globalment, com valora l'actuació del Consistori.**

— Ara ja en podem fer, de valoracions, i dir que des de que hem entrat hem procurat accelerar tots els temes

que estaven paralitzats i miram de dur a terme les coses que havíem promeses.

Hem tengut la gran sort de negociar les cessions de la Platja de Muro, aconseguint recursos importants per finançar les grans inversions que realitzam, notant-se el canvi en benefici de tots els murs.



— **El Batle, a l'entrevista esmentada, avaluava positivament el funcionament del pacte. ¿Coincideix en aquesta valoració?**

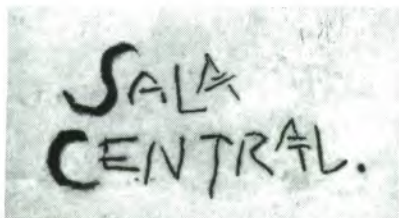
— Sí, crec que durant aquests mesos ha funcionat, però ha arribat el moment de seure-nos a una cadira per tornar-ne a parlar, revisar-lo a fons i crear noves fórmules de col.laboració.

Francesc Aguiló

SALA CENTRAL

Inauguració de l'exposició de **TOFOL SASTRE**

*Es convida a tothom
el dia 16 de gener a les 19 h.*

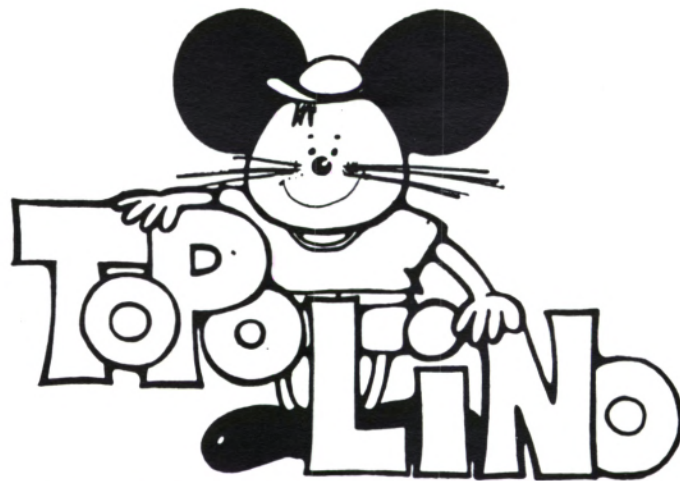


CENTRE D'ACTIVITATS CULTURALS
Santa Anna, 4 - 07440 MURO (Mallorca)

HORARI VISITES:

CADÀ DIA DE LES 19 A 21 H.

DEL 16 AL 31 DE GENER 1989



RISTORANTE PIZZERIA

DISFRUTE DE LA NUEVA COCINA
ALEGRE Y NUTRITIVA
EN LA SUPER TERRAZA DE



*20 VARIEDADES DE PIZZAS
PASTAS FRESCAS Y TODA CLASE
DE HELADOS Y PASTELERIA*

*GRAN VARIEDAD EN CARNES Y PESCADOS
CON SABORES NUEVOS Y NATURALES*

*PIZZAS Y COMIDA ITALIANA
PARA DEGUSTAR EN SU CASA*

Carretera Alcudia-Artá
Urb. Las Gaviotas

PLAYAS DE MURO

TÒFOL SASTRE



«ES MOLT IMPORTANT DEIXAR INTERVENIR L'EMOCIO».

Viu a Muro i somriu divertit quan li fan al·lusions a la seva condició de pagès, per altra part més desitjada que real. Al principi té una entrada molt tímida. Sembla un adolescent a punt de fer el gran canvi però té poc a veure amb l'estereotip de jove pintor que cerca la fama. Si no hagués vist la seva pintura pensaria que es tracta sol·s d'un jovenot tendre i amb la malícia encara amagada sota uns ulls riallers, però l'he vista i és impossible no imaginar-se que hi ha molt més darrere aquesta mirada i, tammateix, els primerencs cabells blancs que ja li guaiten enmig dels rissos, pareixen una advertència. De Tòfol Sastre, en sabem poques coses fa dos anys. Tal vegada tampoc no sabem gaire cosa encara, si més no que la seva pintura corre de boca en boca sense que ell en parli gaire.

Pareix molt jove per tenir una biografia llarga i sucosa. També les aparences poden enganar aquí. Va néixer a Muro l'any 1963 sota el signe d'aquari, és a dir fa tan sols vint-i-cinc anys. No va arribar a acabar el BUP i en pintura és tan autodidacta com es pot ésser quan és curiós i obert.

— **Perquè deixares l'escola?**

— *Ja havia pintat i m'agradava. Vaig començar el batxiller però me'n vaig adonar que el que volia era experimentar amb la pintura i amb els projectes. No vaig acabar el BUP. De fet, a classe sols dibuixava, feia retxes damunt el bloc i vaig pensar que en podria fer més si m'hi dedicava.*

— **I no pensares fer altra cosa?**

— *Al principi volia anar a Arts i Oficis però sols vaig durar un parell de dies. Tenia problemes de vivenda i per*

unes raons una mica estranyes no m'hi vaig quedar. Tal vegada no era això el que volia.

— **Eres bon estudiant?**

— *Sí, no tenia problemes.*

— **I no te'n penedeixes ara de no haver seguit?**

— *No. Tenia clar que el fet de no passar per l'escola podia ésser positiu. Potser perquè tenia coses clares que tammateix no podia aprendre allà. Francament, m'atreia més veure una figuera o una parra que un paisatge de pupitres a l'aula.*

Així mateix ja fa gairebé dos anys que ens coneixem i, encara que quan s'hi posa és xerrador, hi ha coses que resulta difícil que conti. Sense voler, parlant d'un altre tema li surten els sis anys passats a Palma de petit. Quan morí el seu pare, conrador, la seva mare es quedà sola sense poder tirar endavant la família; la solució d'aquell moment fou internar els germans a la Misericòrdia i, dos anys més tard, a la Llar de la Joventut. En Tòfol tenia vuit anys i no tornà a Muro, exceptuant les sortides quinzenals, fins que tingué quinze anys. «Són coses que passen. En aquells moments es va fer el que pareixia millor», diu, malgrat que reconeix sense rancúnia que els anys a la Misericòrdia foren molt durs i et mira com qui sap coses que s'estima més no contar. «Estàvem molt marcats, la mili no fou cap novetat per a mi. De fet alguns dels que ara surten al diari —a les pàgines de succesos— eren companys meus d'escola».

Somriu i un pensa que no és estrany aquest arrelament al poble, a la terra més que a la gent, i que aquesta sensació de maduresa, més evident als seus quadres, té molt a veure amb tot això.

ENTREVISTES

— I al poble et posares a pintar?

— Sí. Primer damunt el terrat de ca nostra, després vaig agafar l'estudi. Tenia setze anys i allà vaig començar a experimentar i a aprendre les coses de la cuina de la pintura, estudiava, mirava llibres. Així vaig estar dos anys; el matí em dedicava a fer de fuster i l'horabaixa pintava. Sempre m'ha agradat la fusta —el meu padrí era fuster— i per això ho feia una mica. Treballava els matins o a hores.

— I la família no et deia res?

— Ma mare no em va posar mai cap problema, sols em deia que fes el que volgués. Tot quant guanyava en fustes ho posava en pintura i fins i tot en demanava. Pintava, feia coses de pedra... no distingia gaire. Tot el que no havia fet ho volia provar. La veritat és que moltes coses no eren penjables...

Dels paisatges i retrats dels catorze anys passa, quasi sense saber què feia, a la pintura més matèrica i abstracta. Ell diu que feia una mena d'amanida... Als setze i desset anys ja s'adonà que la seva no era la pintura clàssica malgrat tot el que havia vist de l'art contemporani, i exceptuant els típics paisatges, eren les reproduccions dels calendaris de «la Caixa».

Experimenta amb ous, posa arenes, pa, fusta, fulles de parra, fils i papers a la seva pintura. Fa estranyes construccions amb les vases dels quadres sense possible definició. Envernissa els ous i altres matèries per controlar el seu procés de descomposició.

El seu estudi es converteix en una illa en erupció enmig d'un poble tranquil i aliè. És tot un poema el seu estudi, una petita casa amb un jardí petit propietat de la seva padrina. Les parets i les portes pintades una i mil vegades, una bombeta verda dins una gàbia, inscripcions i pensaments escrits a la paret no se sap quin dia de quin any, retalls de diaris, postals, capsetes, botelles, pinzells bruts penjats com trofeus.

Un jardí presidit per un ciclista fet de pasta de paper que a cada ploguda perd una mica més d'arrogància. Pedres a mig fer, escultures regalades per amics, altres fetes per ell. Televisions pintades amb colors vius i fluorescents, pintures acabades que esperen amb paciència el moment de treure el cap fora. Records acumulats, restes d'anys que es van diluint per gelosia del nou estudi —ample, espaiós i gran— que empra ara el pintor.

Foren anys per a deixar-lo així. Anys treballant quasi bé sol, sense saber molt bé per què però sense poder fer altra cosa. A poc a poc, és clar, sortia de l'aïllament. De fet, també és cert que tot això que hem dit fins ara no era ben bé original, pocs anys abans els conceptuals hi treballaven.

— Els coneixies?

— No. Un dia, parlant amb un pintor em va dir que hi havia un moviment que feia coses semblants. Me va parèixer molt natural.

— I en música i altres coses estaves al dia?

— No. A vegades venia qualche amic que duia cintes o parlàvem de coses. Sempre hi havia històries que ens agradaven però no estàvem realment al dia del que passava.

El que m'agradava, per exemple, era pintar i després tenir l'escala plena d'ous. Volia que el taller fos viu. Quan hi anava sempre entrava amb una curolla o una altra.

— Ja et movies més?

— Sí, baixava a Palma, i després l'any 84 o 85, vàrem muntar un grup a Muro. M'adonava que volia fer coses al

poble. Férem exposicions, un homenatge a Miró i aconseguírem que li dedicassin un carrer. Hi havia molta comunicació entre aquell grup de joves.

Amb tot això ens hem oblidat que es presentà dos cops al Premi Ciutat de Palma d'escultura i guanyà l'any 1982 una beca d'estudis per anar a París. També fou aquells anys que presentà la seva primera exposició a Muro. «No m'havia plantejat mai això d'exposar. Me'n record que em feia molta gràcia que posassin el meu nom als cartells».

— I què feres a París?

— Em donaren 100.000 ptes. però no les vaig cobrar fins un any després, perquè feia la mili. Després m'ho vaig gastar tot a Madrid i a Barcelona; a París, sols hi vaig poder estar un parell de dies...

— L'any del servici militar...

— El vaig fer al Puig de Santa Magdalena i m'escapava a la nit per anar a pintar. Bé —somriu— qualche dia ho feia a això, i no sols per anar a pintar, per fugir...

— Es notà aquell any en la teva pintura?

— En certa manera sí. Em sortien tots els colors molt obscurs, era una pintura més torturada.

— I després?

— Al cap d'un parell de mesos vaig preparar l'exposició d'Inca. Vaig penjar coses de Muro i altres que havia fet després, hi havia pintures, objectes i fins i tot escultures amb rodes de bicicleta. També em presentava a qualche premi per veure si em seleccionaven, que no era molt sovint. Si fos ara aniria a guanyar-lo però allò era diferent. Més que pensar en el premi, l'èxit era que et seleccionassin. Però el panorama no era gaire encoratjador...

«HI HA COSES AMB LES QUALS NO ENS PODREM ENTENDRE MAI AMB EL QUE MIRA».



ENTREVISTES

— Començava una altra etapa...

— A partir d'aquí vaig fer un parell de col·lectives. Coneixia uns quants pintors arran de les exposicions de Muro. Amb els de Sóller també hi fèiem coses, molt en pla franciradors. Després ja vaig fer l'exposició a Palma, havia conegut a Bernat i començarem a treballar junts.

— En aquella primera exposició la teva pintura era molt agressiva encara?

— Sí, pintava sobretot amb vermells i negres i ho feia tot amb els dits, no emprava pinzell.

— Pocs anys després la segona exposició a la galeria Altair. Fou llavors, l'any 87, quan es començà a sentir el teu nom amb força.

— En aquesta segona exposició vaig fer un canvi encara que també hi havia una mica de resum de coses que m'interessaven. Era un treball paral·lel amb la matèria i amb les superfícies llises, igual que ara.

— Deixares l'escultura?

— De moment sí. Tenia coses començades i les vaig deixar així. Preferia canalitzar les forces cap a la pintura. Tanmateix ja tornarà arribar l'hora, tinc idees que sortiran. M'agrada la creativitat en qualsevol cosa.

— Un mes dins el món de l'art. Visites a exposicions, fires, xerrades, t'ha influït això?

— Sí, he conegut més coses però sempre ho veig d'una manera molt exterior. Mai deix de fer la meua. Es allò de la maleta; tots duim una maleta i no la podem canviar, és com la pell o la veu. No em preocupen les tendències, m'agrada saber el que es fa però sempre em pesa més el meu món.

— Et sembla que saps què cerques?

— Crec que sí. Un poc sí que sé què faig, què cerc. Tampoc no ho vull saber tot, és molt important deixar intervenir l'emoció. Les línies, les ratlles, els colors tenen un significat per a mi, un sentit.

La pintura no és una exposició. El quadre és tota una vida, tota l'obra. No crec que una etapa de tres o quatre mesos defineixi el teu art, no pots deixar de fer coses. A vegades... Potser es poden fer obres que a un moment determinat no m'acabin de funcionar, però que uns mesos després hauran servit per solucionar problemes dins la pròpia pintura.

Es clar, també pots dir que un quadre és un quadre i ha de tenir el seu propi valor independent. Però el que hi ha al darrere, el que hi ha fora és el que jo sé i cerc.

— I les influències?

— Mira, és com quan vaig tornar d'un viatge a Marràqueix, fou important per a la meua pintura. Un poc el que m'interessa és això, cercar-te les teves pròpies influències, tenir en compte tot el que s'ha fet i donar peu que les coses es tornin meditar, es posin en dubte. A vegades arriba un moment en què la pintura és molta pintura i no és això. S'ha de llevar pintura i posar vida.

— Però l'obra també és important.

— Per a mi el «rotllo» és llegir-ho tot. Es com un llibre que agafes a la pàgina 28 però no l'entens i has de mirar la 27 i la 29. Hi pot haver gent molt intel·ligent a qui bastarà la pàgina 28 però no crec que això serveixi per a mi. El treball que faig el conec a mesura que el vaig fent, és això el que m'interessa.

— El teu nom comença a ésser conegut. T'afecta això de tenir, diguem-ne, «fama»?

— Es curiós perquè ara que no tenc fam-tenc fama. Abans tenia fam i no tenia fama. —En Tòfol somriu divertit pel seu joc de paraules no gaire irreal— No, de veritat. Crec que no em faria canviar. La pintura és impor-

«HI-HA UNA PART INEXPLICABLE DINS LA PINTURA QUE ES LA QUE M'INTERESA».



tant, molt, però també ho és la vida. Això d'estar sempre dins el taller... No crec en la història de fitxar, sinó més aviat en sortir, llegir, conversar, viure, anar i venir, estar obert a tot el que t'envolta. En principi no vull canviar en absolut, el que passa és que poden sortir exposicions i jo deixar-les de fer o, si tenc obra, penjar-les les vegades que faci falta. Però sense precipitació, això ho tenc clar.

I tant clar que ho té. No ho sembla però no és persona influenciable. Si ara pinta teles grosses és perquè en té ganes malgrat sàpiga que tindrà molt difícil poder-les penjar o col·locar. També s'ha de dir que té un taller molt gran... De fet em va confessar que si pogués no en vendria cap de tela, com a molt les regalaria als amics. I l'escolta quan li dius l'opinió, però en el fons ell sap que tu no ho saps.

— No et preocupa presentar a cada exposició coses diferents?

— Això és un poc exagerat. Fins i tot ens «passam» una mica els pintors, i jo mateix, quan deim que una obra és antiga i sols té un any. Es una mica absurd. Les pel·lícules s'han de veure amb més anys. El que passa és que si fas molta feina li dones un ritme molt més fort a l'obra, però això si fas feina, si ho tens preparat no ho entenc.

I això que diuen... N'hi ha que pareix que volen ordenar la pintura que fan abans de fer-la i ja tenen el «rotllo» des del principi. Animalades n'arribes a sentir moltes. Pareix que a cada exposició has de canviar i el ritme és una mica massa frenètic.

Curios aquest rebuig a les coses massa pensades. Tòfol Sastre cavilla molt però sense deicar que això l'ataballi. Em va sobtar molt, per exemple, trobar al seu estudi una escriptura quasi jeroglífica.

ENTREVISTES

— **Sembla que hagi inventat un alfabet propi.**

— *Sí, és una cosa d'aquestes. Ha sortit sense adonar-me'n i això és el que m'agrada. A vegades agafes un paper i escrius uns signes als quals trobes qualque cosa que et comunica. Per a mi aquests signes poden tenir una lectura de coses, objectes, aromes... La veritat és que no el tenc acabat, és una llavor que encara està a terra i s'ha d'anar conreant.*

— **Però com funciona aquesta escriptura?**

— *A vegades, poques, serveix per a lletres, però sobretot ho aprenc mirant les coses. La lletra es mescla amb la impressió d'una figura o de coses que et poden agradar o desagradar. Els signes varien, no és el mateix mai.*

Els poden trobar a les parets del meu estudi, als quadres i als petits papers tirats a terra. Són com ideogrames d'un món hermètic inventat i desxifrat a la vegada.

— **Una espècie de joc?**

— *Sí, hi ha molt de joc aquí però és un joc que pot ser molt seriós. Surt una mica així, de l'atzar, es va fent i realment m'agrada molt.*

Tòfol Sastre agafa un poc de pa —acabàvem de dinar— i em mira seriós.

El que m'agrada molt és agafar dues miques petites i convertir-les en una cosa molt grossa. A vegades has de discutir molt amb la tela i la tècnica és molt sovint un inconvenient perquè hi posa traves, al que tu vols fer. Crec que has de conèixer la cuina de la pintura però no t'ha de preocupar massa. El que importa és fer-ho, sense limitar-te a una tècnica concreta. Si una cosa em va bé la faig servir. Quan el resultat és el mateix els dubtes sobre la manera són els menys importants.

— **Però tenen la seva importància...**

És clar que hi ha tècniques que t'ajuden més, que et donen peu a fer més coses. Dins la feina sovint hi ha contradiccions, voldries fer una cosa i t'adones que a nivell tècnic no pot ésser.

— **I quan estàs content?**

— *Bé, és quan dius, malgrat que arrosseguis coses que no t'agraden, d'aquesta sèrie he tret un camí; és una etapa que serveix per a globalitzar tota la feina. Sempre passa i saps que el que mira encara hi troba coses a dir.*

— **Et preocupa el que mira?**

— *Hi ha coses amb les quals no ens podem entendre mai amb el que mira. És difícil, molt difícil. I aquí hi ha una mica la gràcia. No és una obra el que importa, són moltes més coses.*

— **Tot l'ofici?**

— *Pintar no és fer feina. De vegades pens que falten paraules... Quan he de pintar no em fa la impressió que he de fer feina, no és sols això. Crec que, a vegades, hi ha una part inexplicable dins la pintura que és el que m'interessa. Cerc la part que no es pot explicar, que és el darrere, mig tapada. És com màgic.*

No, no es tracta de res sublim, és més senzill i més complicat que tot això. Tòfol Sastre m'agafa el bolígraf i dibuixa al paper intentant explicar-me que ell estima allò que no pot pintar. Les línies que fugen del quadre, les formes i els colors possibles que sempre queden fora de la tela per molt grossa que sigui. Les possibilitats infinites d'una tela infinita però impossible. I tornam parlar de la pintura com de quelcom molt proper i desconegut alhora. «Sovint el taller és per a tenir les obres, per anar-les mirant i conèixer una mica amb elles...»

A la fi, el que aguanta una casa no és la façana, és l'estructura que està amagada. Anar vivint et du a uns punts de coneixement del que t'enrevolta i que van lligats a una feina i a una vida. Tanmateix, la pintura, l'escultura i tot el que és creatiu és una de les aventures que més m'interessen».

Quan acaba, li dic que queden moltes coses a demanar. No hem parlat gairebé de res del que m'havia preparat però tant se val. Em mira rient i compram un billet de loteria a mitges. No vàrem treure.

De la Revista Palau Reial, editada per el Consell Insular de Mallorca, reproduïm gustosament una entrevista mantenguda per Catalina Serra amb el nostre amic murer, l'artista pintor Tòfol Sastre, que el proper dia 15 de aquest mes de gener exposa una mostra de la seva obra amb motiu de la inauguració de la Sala Central a Muro, dins la programació de les Festes de Sant Antoni 1989.



«S'HA DE LLEVAR PINTURA I POSAR VIDA».

ENTREVISTA

MARIA DEL PILAR MORAGUES SANS FUTURA PERIODISTA

- Nombre: María del Pilar.
- Apellidos: Moragues y Sans.
- Edad: 24 años.
- Nacimiento: 26-2-64.
- Lugar: Muro.
- Padres: Baltasar y María.
- Hermanos: Marilén y Juan.
- Estudios: Bachillerato, C.O.U. y 3.º C.C.I.
- Estado civil: Soltera.



Pilar, «Pili» para quienes la tratan, es una muchacha joven, dinámica, espabilada y simpática, que tiene una fuerte vocación; quiere ser periodista.

En esto está. Estudia tercer curso de Ciencias de la Información (C.C.I.) en la Universidad Autónoma de Barcelona (U.A.B.) y en la Facultad correspondiente, sita en Bellaterra.

Se presta gustosa a mantener una entrevista, porque ella es así, franca y cordial—esto lo sabemos— y porque—intuimos— quiere dar las facilidades que desea para sí, cuando ejercite la profesión escogida.

— ¿Siempre quisiste ser periodista?

— De muy jovencita mi ilusión estaba en estudiar alguna carrera relacionada con los animales, bien veterinaria o zoología. Un día tuve una larga charla con un amigo, estudiante de zoología y fue el final de esta ilusión. Me desanimó.

— ¿Y...?

— Entonces me decidí hacia el periodismo y pienso acerté, ya que si antes era una afición en mí, ahora es una auténtica vocación.

— ¿Tal vez esta vocación empezara al colaborar tu en la desaparecida revista local Muro-85?

— No, no. Yo ya había decidido ser periodista, por esto, al invitarme a colaborar en Muro-85 me agradó y acepté encantada.

— Háblame de tus estudios. ¿Cómo se puede obtener esta profesión periodística?

— Cuando tienes aprobado el C.O.U. ingresas en la U.A.B. y después de cinco cursos aprobados, obtienes la licenciatura en Ciencias de la Información (Periodismo) y ya puedes ejercer como tal.

Si además deseas ampliar conocimientos, y tal vez dedicarte a la enseñanza de la profesión, puedes hacer el Doctorado, que también te da opción a una especialización en el ramo.

— ¿Cuál es tu meta?

— No puedo decir que la tenga muy definida. De momento debo terminar y obtener la licenciatura para poder trabajar y si cabe costearme los estudios del Doctorado. Ya veremos, queda tiempo...

— ¿Te agrada trabajar en Mallorca?

— Creo que sí, pero como aún no tengo claro hacia que medio o especialidad voy a orientar mi profesión no quiero hacer futurismo, todo depende de lo que salga. Ya veremos. Ten en cuenta que en este trabajo puedes dedicarte al periodismo diario, de revistas, radio, televisión u otras ramas.

— ¿Alguna faceta te atraerá más?

— Sí, el reportaje es lo que más me gusta.

— ¿Qué clase de reportaje?

— Pues en su sentido más amplio y ambicioso. Pero primero debo curarme en la profesión, obteniendo un empleo fijo para subsistir y ahorrar algo. Trabajar como reportero independiente por cuenta propia—que me gustaría mucho— y después vender los reportajes a agencias o cadenas periodísticas, supone disponer de un buen respaldo económico y también suerte en buenas dosis.

— ¿Cuáles son las asignaturas más características que estudias?

— Hasta tercero, periodismo y publicidad, luego en función de la especialidad o rama escogida entre las dos. Al empezar cuarto curso las enseñanzas van de acuerdo con la misma. La mía será periodismo, ya dentro de ella puedo seguir varios itinerarios, tales como: Sociología, Economía, Historia y Política. Mis preferencias desde el principio fueron Sociología y Política. Esta es la norma de la U.A.B. En otras universidades puede ser diferente.



— ¿Qué opinión te merecen las llamadas «revistas del corazón» tan en moda?

— Pues, de crítica negativa, sin más adjetivos. Cumplen o más bien llenan un espacio informativo que no me interesa demasiado, aunque no puedo cerrar esta puerta, por si un día tengo necesidad de este trabajo, bien para «comer» o para practicar el oficio (?).

— ¿Tienes preferencia por algún periódico?

— Indiscutiblemente por El País, La Vanguardia, Diario 16, ABC y algunos otros son periódicos interesantes, aunque mis simpatías van de acuerdo con las ideas políticas que tengo...

ENTREVISTA



— ¿Qué son?

— Reservadas de momento. Y quiero añadir que en España se hacen muy buenos periódicos, no todos naturalmente, diarios y revistas muy bien escritos y elaborados, con profesionales cualificados y capaces.

— ¿Y en radio?

— Radio 3, Antena 3 y Cadena Cope. Se hace un buen periodismo radiofónico.

— ¿Qué me dices de TVE?

— Hay de todo un poco. En reportajes es donde está lo mejor.

— ¿Cómo valoras la labor de la «Prensa Forana de Mallorca»?

— Muy positiva. Es obvio que la información debe estar siempre de acuerdo con la inmediatez de la noticia en sí y donde se produce. O sea, lo que se informa debe interesar a los lectores, ya por proximidad o por relación directa. Esta es una regla básica en la profesión.

Considero que sacar adelante una prensa de este tipo, más concretamente un periódico local, es una tarea ingrata y difícil. No se puede ser muy crítico, ya que la

gente —en general— no acepta fácilmente sus errores o defectos, y por tanto las críticas que ellos puedan conllevar y publicarse.

En un periódico de pueblo estás muy limitado en cuanto a la expresión de tus opiniones, por el motivo expresado y porque siempre caminas sobre la cuerda floja; de si ofendes, molestas o persigues. Además, las críticas a tus escritos son siempre despectivas y en grado negativo, nunca entendidas ni menos agradecidas.

Para resumir, diría que la libertad de expresión en un periódico local, siempre queda entre comillas.

— ¿Entonces...?

— Dicho lo anterior, contestando a tu pregunta, quiero añadir que alegra mucho tener en Muro un periódico local tan decente como Algebelí y que haya gente dispuesta a sacrificarse desinteresadamente, dar la cara, su tiempo por ello y en beneficio general del pueblo. Pienso que a mí me sería difícil volver a escribir en un medio así.

— ¿Significa esto que Algebelí nunca va a tener tu colaboración?

— Decir nunca, jamás, es mucho decir. Es posible, probable más bien, que os envíe alguna cosa, pero mi lejanía del pueblo me condiciona bastante. Algún folio os mandaré, de tanto en tanto.

— ¿Gratis?

— Hombre, ¡faltaría más!

— Pues hemos terminado por nuestra parte ¿Y tú?

— Yo agradezco esta atención que Algebelí ha tenido conmigo, y os aliento a no desmayar, a seguir adelante. Lo que dejéis escrito perdurará y otras generaciones lo valorarán de seguro más que la murera actual. Gracias.

Gracias a tí, simpática y que tengas mucha suerte en esta profesión tan bonita que has escogido y que nosotros practicamos en clave de afición.

ARIES

50 ANIVERSARIO

1939 - 1989

*Cincuenta años al servicio de la construcción
avalan nuestra experiencia*

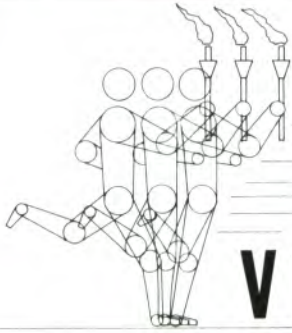
JUPE S.A.

PREFABRICADOS PARA LA CONSTRUCCION

Avda. Sta. Margarita, 62 y 64 - Apartado 1

MURO (Mallorca) Tels. 53 70 00
53 70 25





VIDA ESPORTIVA

MALLORCA OLIMPICA

Aquest mes no tractarem ni parlarem de resultats, intentarem fer un petit comentari de lo que ha estat aquesta primera volta de la lliga per tots els equips del Murense i destacar la bona marxa i actuació dels equips base; que estam segurs no es torbaran a donar es seus fruits, que han d'esser es nostre futur més immediat.



III DIVISIO

Poques coses podem dir ja que no haguem dit. Es segueix mantenint sa regularitat negativa en quant a resultats i s'afició està desencantada. Fer un resum de lo que ha estat aquesta primera volta que està a punt d'acabar, és reincidir amb lo que hem dit més o menys, comentari a comentari. Però pareix esser que s'ambient pot canviar per lo que hem pogut veure aquests dies al camp de futbol. Aquest punt aconseguït es darrer diumenge que es va jugar dins Portmany, pot esser molt bo per a sa moral dels homes d'En Gandolfo i endemés si s'ha recuperat en Sito Sacarés que sense cap dubte donarà sa seguretat que li fa falta a sa defensa.

Quan aquest número d'Algebelí surti a llum, ja s'haurà jugat amb el Santanyí i s'estarà a punt d'anar a Alcúdia, partits importantíssims que de guanyar-los, no hi hauria res perdut encara.

Confiem doncs en que se recuperará sa cosa.

JUVENILS

Aquest descans haurà vengut molt bé per serenar es ànims a més d'un. Es darres tres partits jugats varen esser de molta tensió i podriem resumir lo que ha estat sa primera volta de regular tirant a bé.

S'han alternat grans partits a fora camp amb uns altres de molts dolents a Muro, però creim que ara que ja s'ha agafat es ritme d'una categoria superior, aquesta segona volta podem donar molt que xerrar.

Destacar a n'en Joan Munar per sa seva regularitat



i a n'En Cata per esser una vegada més es màxim goleador de s'equip.

INFANTILS

Excel.lent campanya d'ets al.lots d'En Toni Fideu, que es troba amb un equip desfet i a una categoria superior. Ell ha sabut aprofitar molt bé als nins que pujaren dels Alevins i tota sa temporada ha estat col.locat dins es 5 primers classificats. Creim que no passarà apurs per mantenir sa categoria, objectiu fitxat abans de començar.



ALEVINS

Amb una plantilla molt curta de jugadors, ja ha passat lo pitjor. Després de mitja volta d'experiència, afrontaran es partit amb un altre aire. Encara que no marxïn bé no vos heu de desanimar.

BENJAMIS

Es darrers partits s'han desinflat. Estan es quints i és una llàstima perquè ho havien fet molt bé. Queda molta lliga i molts de partits per recuperar llocs perduts.

VIDA ESPORTIVA



II TROFEO JAIME AGUILO BILLAR A TRES BANDAS

Visto el éxito de participación y expectación que tuvo el I Torneo Jaime Aguiló, celebrado el año pasado en la modalidad a tres bandas, ya se está organizando para empezar el mes de febrero la segunda edición, con el ánimo, la intención y los medios necesarios para superar el torneo del año 88.

Se están ultimando los detalles organizativos y concretando la participación de los mejores jugadores mallorquines, alguno nacional de renombre y uno de auténtica categoría internacional.

El II Trofeo Jaime Aguiló, se desarrollará en las fases siguientes:

a) Junior (hasta 18 años) que dará comienzo a primeros de febrero.

b) Senior (socios) empezará a mediados de febrero.

c) Invitados. Prevista a comenzar para principios de marzo.

Para esta fase se cuenta con la participación extraordinaria y confirmada de los grandes maestros CLAUDIO NADAL (Ex-Campeón de España) y AVELINO RICO (Ex-Campeón del Mundo).

También han sido invitados dos grandes especialistas mallorquines Miguel Lull (vencedor del I Trofeo) y Juan Far. Faltan confirmar otras destacadas figuras.

Habrà un magnífico TROFEO DE PLATA para el vencedor absoluto y muchos otros, imitación del principal en otros metales.

Existe mucha expectación entre los aficionados de la isla al billar y naturalmente entre los jugadores locales que tienen puesta su ilusión en participar en la fase final, por lo que la social se prevé muy disputada, ya que la misma da el pase a competir (número de jugadores a determinar) entre los primeros clasificados.

El próximo mes esperamos ampliar información con pretensiones futuras a darle carácter internacional.

Resta por ahora, felicitar a D. Jaime Aguiló por la continuidad mejorada de su Trofeo y al Fomento de Cultura por la organización y cesión de sus salones y billares.

Bola Blanca

SUPERMERCADO

DUNAMAR



Paseo Colón, 176 - CAN PICAFORT


GRUPOTEL

FOTOS AMB COMENTARI



Un grupo de trabajadores, no todas, del Ayuntamiento, alguna con su bata de labor, brindando las navidades en la Casa Consistorial y correspondiendo a la felicitación anual del Alcalde. Molts d'Anys a tots!



Este señor de la foto es nuestro paisano Miguel Payerras Capó, Interventor-Apoderado de la «la Caixa» en su oficina principal de Ibiza. Miguel que es suscriptor de Algebeli, visitó a su familia estas fiestas navideñas —a su hermano Damián, nuestro compañero entre ella— y accedió a que le fotografiáramos.

Gràcies amic i benvengut sempre al nostre poble!



Dos imágenes insólitas. El Colegio Público visto desde la carretera a Sta. Margarita, sin la pared lateral, a causa de la construcción de una nueva pista para juegos deportivos en su patio. Per tot arreu hi ha obres!



Esta farola es la última instalada —hace ya años— en el casco urbano y concretamente en la Avda. Sta. Margarita. Está situada a la altura de la gasolinera, pero... quedan unos 300 m. de vía sin luz, tramo en que pagan sus impuestos cinco industrias importantes del pueblo. O tots moros o tots cristians!

FOTOS AMB COMENTARI



Este local, antes Cine Recreo y después Salón de Actos del Círculo Recreativo Murense, ha sido transformado en lo que se llamará Sala Central, destinada a centro de exposiciones y otras actividades culturales, dependiente de la nueva Asociación para la Difusión Cultural de Muro, o nombre muy parecido, que será inaugurada durante las Fiestas de «Sant Antoni 1989».

Tendrem temps de parlar-ne més!



En otras ocasiones, hemos comentado los triunfos deportivos, en la especialidad motorística del trial, de nuestro convecino Martín Poquet. El próximo 15 de este mes, podremos verle personalmente en Muro «fent virgueries» con su moto. «Ens veurem Martí».



No es correcto, pensamos, que una señalización vial municipal, utilizada muy a menudo por cierto, se instale, sin que por las noches disponga de un punto luminoso o pintura fluorescente de aviso, ya que al ocupar media calzada, supone peligro.

Donar exemple, es bona cosa!



Ahí donde los véis, acaramelados y transpuestos, en «Miquel Romàntic» y en «Pep de Sa Notaria» no es que vivan un apasionado romance, sino que bailaban un pasodoble con mucha marcha el día «d'es sopar de Sa Panera». I això que en aquesta peça no regalavem cap cuixot!



La colocación de unos tableros para el juego de baloncesto, instalados en la Plaza Mayor durante estos días de vacaciones navideñas, ha demostrado la necesidad de que los chicos tengan un espacio adecuado y preparado donde pasar sus horas de ocio.

Molt bé per a s'edil que va tenir s'idea!



El comentario a esta foto se nos antoja difícil y delicado, ya que sorprendimos con la cámara naturalmente y al parecer, un momento importante de firma documental entre dos personajes murenos: Tòfol Sastre y Toni Torres. Pintor y promotor, ambos en el interesante e importante mundo de la pintura. ¿Autor y «marchand»?

Tot pot ésser; es doblers i sa pintura tenen molt que veure junts!

RETALLS SOCIALS

PRIMERAS COMUNIONES



PRIMERA COMUNION DE FRANCISCA TORTELL CALVO

En la Iglesia Parroquial de San Juan Bautista de Muro y de manos del Rdo. Párroco D. Pedro Fiol, la niña Francisca Tortell Calvo recibió el pan de los ángeles en su Primera Comunión.

Familiares e invitados celebraron una fiesta íntima en Son Sant Martí.

Nuestra felicitación a Francisca y familia en este importante día.



RAFAELA MIR GUAL

El pasado domingo 4 de diciembre, en la Iglesia Parroquial de San Juan Bautista de Muro, recibió por vez primera, el Sacramento de la Eucaristía, la niña RAFAELA MIR GUAL; hija de nuestros amigos Miguel Mir Pol (Presidente de MASA) y de Rafaela Gual.

La fiesta continuó con un espléndido banquete en Son Sant Martí.

Nuestra más cordial enhorabuena.



AGUAS BAUTISMALES PARA CATI MARI

En la parroquia de San Juan Bautista de Muro, recibió el pasado 18 de diciembre las aguas bautismales la preciosa hija primogénita de nuestros amigos Antonio Bestard y Francisca Puigserver.

A la niña se le impuso el nombre de Cati Mari.

Los padres ofrecieron a sus familiares e invitados una exquisita cena en «Ses Cases de Son Sant Martí».

Nuestra más cordial enhorabuena.



CASAMENT MORAGUES-SEGUI

El nostre company a les tasques d'Algebelí en Miquel Moragues Picó, també va esser temptat per l'idea del casament i es decidí a fer-ho amb Na Margalida Seguí Payeras, una simpàtica Llicenciada en Activitats Turístiques, nascuda a Sa Pobra.

El dissabte dia 10 de desembre i a l'Ermita de Crestaix de l'antiga Vialfás, es varen esposar els nostres amics, quan el capvespre es retirava.

Més tard, tots els familiars, amics i convidats en nombre de cinc-cents es reunien a l'Hotel Gran Vista de Ca'n Picafort, per donar bon compte d'un extraordinari sopar de noces.

Després, ball, sorpreses, alegria i despedida dels novis, que empengueren la retirada per... preparar-se pel viatge oportú.

Miquel i Margalida, felicitats i que sigui per a molts d'any, parella.

RETALLS SOCIALS

DEFUNCIONES



MIGUEL PERELLO PETRO

Miguel Perelló Petro, nacido en Muro el día 4 de febrero de 1920, falleció el 29 de noviembre de 1988. Se había incorporado a filas el 30 de agosto de 1941. Después de la guerra, ingresó en el cuerpo de la Guardia Civil, prestando servicio en varios sitios, licenciándose con la graduación de Teniente. Su comportamiento por donde prestó servicio lo cumplió militarmente, pero siempre dejó huellas de buen ciudadano. Se demostró el día de su muerte, compareciendo una ininidad de amigos, que con su presencia dieron testimonio de la buena relación, que durante su vida él supo cultivar.

Todos te deseamos un feliz descanso y a sus familias una larga vida para que puedan rogar por su alma.

Miquel Déu te va cridar
i hem quedat dolorits.
Però noltros som amics
que mos sabem conformar
esperam repensar
per deixar memòria
segur que en venir a la glòria
tu mos vendràs a esperar.

Carmela
tu que ja sabes sufrir
ese bache pasarás
tienes una gran familia
y te ayudará a vivir
tu por Miguel rogarás
alcanzando su victoria
cuando vayas a la gloria
con él te encontrarás.

Tu sabràs allà com va
i mos sabràs explicar
noltros com mos hem de portar
per a nostre Déu agradar
i així poder escapar
de ses ungles del dimoni.

El que se va ya no oye
tampoco nos ve llorar
somos unos y otros
que nos hemos de consolar
el luto es pasajero
pronto se puede quitar
el corazón verdadero
nunca deja de amar.

Sus amigos



JOSE BESTARD CAPO

A la edad de 50 años, falleció después de larga enfermedad José Bestard Capó, el pasado 16 de noviembre.

A su esposa Isabel Sastre, padres Antonio y Catalina, padres políticos Juan y Antonia, e hijos Antonio, Catalina, Juan, Antonia y José, así como a la demás familia, nuestro más sentido pésame.



JOAN MULET CALVO

El passat 13 de desembre, als 65 anys d'edat, després de breu malaltia i havent rebut els Sants Sacraments, va morir l'amo En Joan Mulet Calvo.

A la seva dona Francisca Server Tugores, filles Isabel Maria i Maria Teresa, fills polítics, nets i demás familiars, expressam la nostra més sentida condolència. Descansi en pau.

FI DE CARRERA

Ha acabat la Llicenciatura de Belles Arts, especialitat de Disseny, el nostre amic Jaume Juliá Moragues, que ha estudiat a Barcelona.

No ha acabat aquí els estudis. Segons ens ha manifestat, està preparant el Doctorat, acollit a una beca per Formació de Personal Investigador, i confia tenir prest el títol de Doctor, lo qual ens alegraria poder donar la bona nova als lectors d'Algebelí.

Enhorabona per la Llicenciatura aconseguida i que continuin els èxits.

RETALLS SOCIALS



ENLACE SASTRE-FORNES

En la Parroquia de San Juan Bautista, el pasado 22 de octubre último, contrajeron matrimonio el joven Paco Sastre Mateu y la bella señorita Catalina Fornés Ferrer.

Los numerosos invitados fueron obsequiados con una cena en «Ses Cases de Son Sant Martí».

Los nuevos esposos han fijado su domicilio en la calle Luna, 42. Les deseamos mucha felicidad en su nuevo estado.

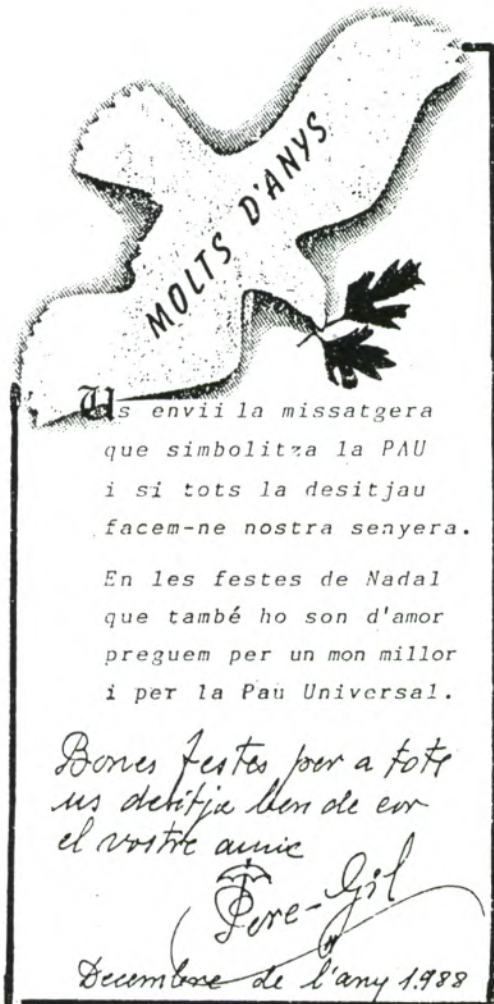


ENLACE CERDA-CLOQUELL

El pasado 5 de noviembre último y en la Iglesia Parroquial de San Juan Bautista, se unieron en matrimonio los jóvenes José Cerdá Gelabert y la bella señorita Coloma Cloquell Miquel.

Para sus respectivas familias e invitados se celebró el almuerzo en «Ses Cases de Son Sant Martí».

Nuestra más cordial enhorabuena.



SE ALQUILA

LOCAL COMERCIAL

EN MURO

300 M.²

APTO PARA NEGOCIO,

TALLER, GARAJE, ETC...

INFORMES: 53 73 58



l'arc de sant Martí

«LORCA A ESCENA»

Gràcies al patrocini del nostre Ajuntament, i baix l'organització de Revetla d'Algebelí, el dia de Cap d'Any a vespre, al Casal de Cultura de Muro, un nombrós públic va gaudir d'una funció de teatre, a càrrec del grup «Tramuntana i Curiola».

L'interpretació de l'obra «LORCA A ESCENA» fou magistral. El grup valencià, amb un efectes lluminosos i vestuari molt ben cuidat, dona a conèixer la vida i obra del gran poeta tristament desaparegut «Federico García Lorca».

Llàstima que «Tramuntana i Curiola» no tengués un escenari adequat per a l'interpretació, lo que va demostrar una vegada més, la necessitat del nostre poble de poder comptar d'un local per a teatre i cinema a disposició de les entitats locals.

AULA DE ADULTOS

EMPIEZAN LOS CURSOS OCUPACIONALES

El pasado mes de diciembre se celebraron las pruebas de selección para que quienes superasen las correspondientes psico-técnicas con mejores resultados, puedan acceder a una las quince plazas disponibles para el Curso de Ofimática.

Este Curso de Ofimática ya se inició y tendrá una duración de 400 horas lectivas, repartidas en 21 h. semanales de lunes a viernes y de 6 a 10 de la noche.

Este interesante curso, será impartido y dirigido por el Ingeniero en Informática, D. Lorenzo Ferragut.



NAVIDADES 1988 EXPLOSION DE LUZ

Más de diez mil lámparas decoraron con su luminosidad las calles y plazas del pueblo durante estas Fiestas de Navidad, Año Nuevo y Reyes, con prolongación hasta Sant Antoni.

A las pioneras de Obispo Albertí, Sant Joan, Plaza Sami, Convento, Casa Consistorial y Plaza Sant Martí en este diciembre de 1988, se sumaron dos céntricas y largas vías urbanas, las de Gral. Franco y Sat. Ana, así como la de Rossinyol. Un «Bones Festes» monumental completa la corona luminosa de la Plaza Sant Martí, la ampliación de la calle Sant Joan y la innovación en los árboles de la Plaza Mayor y la torre-campanario de la Iglesia.

Los vecinos de las calles iluminadas han rivalizado en entusiasmo y colaboración ciudadana. Esto es bueno, arrastra a la gente a participar y mejora la imagen de Muro.

Al parecer, la venidera Navidad se verá más reforzada aún de luz, decorando otras calles y plazas de nuestro pueblo. Confiamos y deseamos que así sea, con la iluminación las fiestas saben a más y a mejor.

Enhorabuena a los vecinos de la Calle Obispo Albertí, que tuvieron el acierto de dar un primer paso, en esto de la iluminación navideña, ahora acertadamente imitado y tal vez superado por otros grupos vecinales, aunque ninguno desmerezca de otro.

L'any que ve hi veurem encara més!



EL BATLE DONA ELS MOLTS D'ANYS

Dos dies abans de Nadal, el Batle Miquel Ramis Martorell, va reunir tots els funcionaris, guàrdies municipals, brigada d'obres i demés empleats de l'Ajuntament, així com a ex-batles, concejals i representants de la premsa, per felicitar-los amb motiu de les festes i brindar amb una copa de cava.

Un acte senzill, simpàtic i emotiu, que l'any passat ja es va fer i que ha quedat instituit amb la repetició d'enguany, fet que mos pareix molt bé i acertat.

Així, que Molts d'Anys senyor Batle i endemés murers.

L'ARC DE SANT MARTI



ELS REIS

Després de desembarcar a la Platja de Muro, pel camí de Son Morei, ja fosca negra, arribaren a Muro els Reis Màgics d'Orient: Melsió, Gaspar i Baltasar.

Enguany la cavalcada, patrocinada i organitzada pel nostre Ajuntament, amb la col.laboració dels col.legis, resultà de lo més brillant i vistosa.

Lluminosos coets anunciaren l'arribada dels Reis, i després de l'estrella d'Orient, la banda de música Unió Artística Murera, encapçalava la màgica desfilada. Els tres monarques, muntats a cavall anaven acompanyats de nombrosos pages, a peu i a cavall, que enguany estrenaven vestits nous. També hi havia els portadors dels reials presents: Or, encens i mirra. Amb cada Rei, venia un gros carragament de joguetes pels infants de Muro, i tancava la colcada la banda de tambors infantil Blanc i Negre.

A la Plaça Major, allà on es va arregar una gentada, deixaren els cavalls, i anaren a l'Església Parroquial per adorar el Nin Jesús. Després a l'Ajuntament, repartiren una infinitat de joguetes.



FESTES DE NADAL

La popular funció litúrgica de «Maitines» de la vespreda de Nadal, encetà les celebracions commemoratives del naixement del Minyonet Jesús. L'Església adornada amb profusió de neules i altres motius nadalencs, estava plena de gom a gom, i un estol de nins del nostre poble foren els principals protagonistes de la nit, amb el sermó de la «Calenda», la cançó de bressol: «Vou veri vou», anunci de l'Angel, i la Sibil.la.

La Coral Miquel Tortell, interpretà un escollit repertori de villencecs, i celebrà la santa missa, el Sr. Rector D. Pere Fiol, concelebrant amb D. Bartomeu Mateu.

Els dies 25, 26 i 27, a l'Església Parroquial, tingueren lloc les XL Hores de Nadal, amb càntic del «Te Deum», el dia de la cloenda.

El dissabte de Cap d'Any, a pesar de que són molts els qui surten a sopar fora de Muro, un nombrós grup de gent es va reunir a la Plaça Major per escoltar les dotze campanades del rellotge de «Sa Torre» i felicitar el nou any.

CONCERT NADALENC

El dia dels Reis horabaixa, i tal com havia anunciat el Sr. Rector a les misses del diumenge anterior, a l'Església Parroquial, va tenir lloc una bella i simpàtica festa nadalenca.

Molt millor que el dissabte de Nadal, varen poder gaudir del «Sermó de la Calenda» a càrrec d'un graciós infantó del nostre poble, del famós «Vou Veri Vou» i del càntic de la Sibil.la.

La Coral Miquel Tortell, dirigida per Arnau Reynés, interpretà en gran perfecció els mateixos villencecs, que havia cantat la Nit de Matines, acabant amb «L'Estrella de s'Auba», la famosa composició del nostre paisà, el gran músic Miquel Tortell.

Enhorabona.

REVELLA D'ALGEBELI AMB L'ASSOCIACIO SOLLERICA DE CULTURA POPULAR

El passat diumenge 10 de desembre, vuit dies abans de Nadal, els components de Revetla d'Algebeli, es traslladaren a Sóller, per assistir als actes organitzats amb motiu de la inauguració del nou local social —Casal de «Ca'n Dulce»— de l'Associació Sollerica de Cultura Popular, magnífic edifici, gentilment donat per una família de Sóller a l'Associació.

Abans de tot, hi va haver una ballada de jotes i boleros, a davant l'Ajuntament, després en el nou casal de l'entitat sollerica anteriorment assenyalada, de la que és membre principal el grup folklòric Aires Sollerics, va tenir lloc una interessant conferència i presentació d'un «Pronòstic Solleric per a 1.989». Acte seguit, el conegut glosador solleric «Pere Gil» va pronunciar una conferència glosada, que va complaure a tots els assistents.

Aquell diumenge fou diada de matances per Aires Sollerics, i com és natural, convidarem als de Muro a participar-hi. Després de dinar, hi va haver gloses i ball. Del fet, quedarà constància a les pàgines d'ALGEBELI, per les gloses del famós «Pere Gil» que amablement ens ha enviat.

L'ARC DE SANT MARTI

MOS FA...

BUIDAR es cap tanta voltera que hem de fer per poder aparcar, circular, anar, venir, tornar enrera, anar endavant... per dins es poble. Està fet un vertader ¿...? (Cadascú que hi posi el que vulgui).

CREURE en veure lo llarg de ses obres des Carrer Llibertat, que no hi ha ets homes suficients per acabar-ho, o que no ho volen acabar, o que no volen que s'acabi. Es misteri, resolt quan se li doni sa benedició.

AFLUIXAR sa pressió de sa sang, quan sabem que n'hi ha que han dit que ses carrosses de SES ESCOLES no haurien d'entrar en concurs. Idò que feim amb elles?

TORNAR VERMELLS de goig, quan veim es gust que quasi tots es carrers han tengut per posar els adornaments de llums. Però qualque carrer pareix «La verbena de la Paloma» de tants de colorins. Preferim, per això, es blanc.

SOSPITAR que se properes festes de Sant Antoni, en es foguerons, hi haurà botifarrons i sobrassades, pero no n'hi haurà altre dia. Ben fet!

ENSUMAR que és possible una propera col·laboració per part de gent que té ganes de aficar-se dins es trui des nostro (de tots) ALGEBELI.

PENSAR que en es berenar de Ca'n Moragues, sobretot es dilluns, hi ha un dubte, si van a berenar per berenar o per fugir de sa feina... Es diumenges no n'hi ha cap a sa taula!

PENSAR que pot esser vera això que diuen. Un d'es punts que pensa dur AP al seu proper programa electoral es s'acabatall de's carrer Llibertat que ja el començaren ells.

CREURE que això de «desenterrar sa destrala de guerra», només és una manera de dir ses coses en broma d'un home seriós com és en Nofre.

SOSPITAR que ses coses de s'Ajuntament ja han passat al carrer. Es regidor Barceló va investir a sa regidora Aina Moragues amb sa furgoneta de repartir tortades i pastissos. Creim, però que ses coses no varen arribar més enllà d'un retgiró.

LAMENTABLE DESCUIT A SA CRONICA DES SOPAR DE SA CORAL I B. DE MUSICA

Vàrem oblidar, involuntariament, anomenar al nostre rapsoda l'amo en Jaume Picó (a) «Guixeria» quan parlaven del sopar que feren units, sa Coral i sa Banda.

No hi podia faltar, i no i va faltar a fer festa, encara que ara hem de dir que ingressat a sa clínica, mos fa passar pena ja que el seu estat, mos han dit, es bastant delicat.

Al mateix temps que llamentam el descuit de l'oblid, feim pregràries perque torni prest entre noltros per escoltar-lo amb les seves alegres poesies, que demostren una formidable memòria.

ASOCIACION DE LA 3.^a EDAD

Durante el mes de diciembre nuestra Asociación ha celebrado pocos actos culturales. Destacamos que 100 asociados se trasladaron a Palma, al Teatro Principal, para presenciar una zarzuela.

Nuestras asociadas han estado muy atareadas arreglando sus casas para celebrar en ellas, juntamente con toda la familia, los días de fiesta.

La Junta Directiva agradece a la revista Algebelí el que nos publique nuestros escritos deseando con ello felicidad y muchos años de trabajo en defensa de la cultura.

Nosotros una vez más les damos las gracias por lo que puedan molestarse en publicar para todos, que los deseos de la Asociación de la Tercera Edad es que tengan todos los asociados y los que no lo son Felicidad y Feliz Año 1989.

Junta Directiva

SERVICIO OFICIAL

FIAT

TALLERES

SERVICIO



Hermanos

RUJULA

Rafael Albertí, 153-158
Teléfono 50 56 15

INCA (Mallorca)

L'ARC DE SANT MARTI

SOPAR DE SA PANERA NADALENCA

«La Nit de Nadal és nit d'alegria...» diu una de les més conegudes nades d'aquestes festes que hem passat fa tant poc, però si li poguessim canviar el títol, podríem dir que la nit del «Sopar de Sa Panera Nadalencia», és nit d'alegria com s'ha demostrat aquest any, amb molta més ventaja que els altres passats... i d'un bon troç...

No tenim record de que altra vegada mos sortís tan rodona. Ja he perdut es compte de ses que hem fetes, i aquesta vegada hem quedat, perquè mos hi han fet quedar, com era es nostro desig.

Com sempre, hi ha hagut una badada, i no per part nostra, sinó que alguns que volien venir es varen trobar amb sa llista tancada i es temps acabat. Altres vegades tenia sol.lució, però aquest any no va poder esser, perquè el nombre d'assistents estava ja donat, i ho lamentam profundament. Just serà qüestió, l'any que ve, de donar nom dins es termini que donam, perquè no es pot allargar sa processó.

Va començar es sopar amb una entrada molt ben pensada, unes cosetes de caviar, foie-gras i formatge que feren entrar en gana, per si algú l'havia perduda o no la trobava.

El servei del primer plat no es va fer esperar massa, i sa bullavesa de peix, tota una antologia de bona cuina. Bona perquè sí!

El segon plat, a triar entre porcella i mèn, amb una «guarnició» que forçosament es feia repetir de tan saborosa. Per tant, com que cadascú havia triat, no hi va haver problemes per sa quantitat, ja que es veia ben bé que tot anava amb abundància.



No baixava el to d'alegria que es veia dins un ambient familiar amigable, tot això acompanyat de l'orquestra VIENA que amb es sopar es va empenyorar en que, es que volgués, pogués ballar. No hi va haver ningú que ho fes, encara que ganes no en falteren.

Bon gelat i xampany en quantitat va tancar aquest esplèndid sopar (i no som jo que ho dic: ho diuen tots els que hi anaren).



Acabat es banquet unes breus paraules des Director d'Algebelí, demanant, com tantes altres vegades, col.laboració i ajud de persones i de treball, ja que es que queden anam un poc cansats i necessitam es rellevament. Tendrà efecte aquesta cridada?

Dels regals a sortejar, es va deixar el pernil de «Supermercado Dunamar» perquè fos motiu de bulla, en es ball que ja estava armat i amb participació total.

Aquesta vegada no faltava gent, a sa pista... falta pista per a tanta gent. I això és ben vera!

Per donar es pernil al guanyador, a n'en Paco se li va ocórrer anar eliminant parelles des ball, amb es consol de que cada un que es retirava ho feia amb una botella de xampany davall es braç, i se retirada forzosa no era tan triste i «desnutrida» com allò d'anar-se'n de buit.

A pesar de que algú volia fer trampes per arribar a dur-se'n es pernil, en Biel des Cucorba, grandolàs con ell totsol, ho veia tot, i arruixava al que estaven temtats d'aguantar a sa pista. Però, tot això amb rialles i bona disposició a cumplir amb ses normes donades.

A la fi, quedaren dues parelles, i després la guanyadora, formada per Rafel Pomar i Maciana Plomer, varen carregar es pernil, i tots quedaren contents i amb ganes de tornar-hi... l'any que ve.



L'ARC DE SANT MARTÍ

Com a final de festa, es Cucorbes, que estaven molt descansats enguany perquè no tenien tanta feina com els altres anys, així mateix varen cantar tres de ses seves simpàtiques creacions, i veren fer remenar es pandero a tots es que encara tenian força, ganes i humor d'aguantar lo que se presentàs.

Sa direcció de Son Sant Martí, va tenir una nit ácertada en tot, i va fer oposicions (i crec que les guanyarà) per l'any que ve tornar-hi sense cap' mirament, a omplir tota sa sala gran.

M'heu de creure quan vos dic tot això. Si a sa propera festa la milloram no sé com ha d'esser.

Just me queda, en nom de tota sa Plana Major d'Algebeli, dir-vos a tots que així tenim ganes de continuar, perque entre tots voltros, assistents, varem fer una altra vegada FESTA i entre tots mos varem fer quedar be a noltros mateixos, perquè som, i ho hem demostrat aquesta i altres vegades, una gran família que ens uneix ses ganes de fer feina i festa per Muro.

Fins a sa propera PANERA NADALENCA, i que no hi falti ningú, tant des que hi anaren, com des que no hi pensaren o no hi arribaren a temps.



MOLTS D'ANYS A TOTS, AQUEST QUE NO CONT, I QUE L'ANY QUE VE MOS HI TROBEM TOTS ALTRA VEGADA.

S. Roca

SA PANERA D'ALGEBELI

ELS GUANYADORS DEL SORTEIG DE REGALS

1. Bolso de pell, donat per «la Caixa» número 57, Leonor Picó.

2. Calculadora de DISCUDIA, número 186, Antoni Martorell.

3. Radio-cassette ITT, d'ELECTRICA MARTORELL, número 115, Maciana Plomer.

4. Una maleta de viatge, d'IMPRESA MURO, número 87, Catalina Fornés.

5. Una porcella de AUTOSERVICIO CA'N BIEL i CA NA FRANCISCA, número 43, Antònia Plomer.

6. Un quadre a l'oli de GABRIEL SERVER, número 62, Margarida Aguiló.

7. Un bodegó pintat per Catarina Ginard, donat per GABRIEL VANRELL, número 126, a Josep Fornés.

8. Un quadre a l'oli pintat per Antònia Girard i donat per GABRIEL VANRELL, número 256, Francisca Vallespir.

9. Un quadre a l'oli pintat i donat per TOFOL SASTRE, número 295, Coloma Cantarellas.

10. Balances donades per DISCUDIA, número 96, Josep Quetglas.

11. Gerro de vidre artístic donat per SON SANT MARTÍ, número 161, Maria Sastre.

12. La nostra colosal PANERA NADALENCA donada per ALGEBELI al número 84, Margarida Sastre.

13. El magnífic PERNIL CURAT (serrano) en lloc de rifar-lo es va donar al guanyador d'un simpàtic concurs de ball. Donat per SUPERMERCADO DUNAMAR. Els guanyadors foren la parella formada per Rafel Pomar i Maciana Plomer.

MR

MUEBLES

CASA ROSSA

MUEBLES MODERNOS

Y CLASICOS

TRESILLOS - MUEBLES DE COCINA

**PRESUPUESTOS
SIN COMPROMISO**

**Distribuidor oficial:
Muebles de Terraza
GROSFILLEX**

Carrt. Alcudia-Artá, 43-45 - Tel. 52 73 77 - CAN PICAFORT

L'ARC DE SANT MARTI

L'AGRUPACIO ARTISTICA MURERA ESTRENA

«DE PORCS I DE SENYORS N'HAN DE VENIR DE CASTA»

El dia de Sant Antoni, 17 de gener, a partir de les 22'30 h. l'Agrupació Artística Murera representarà al Teatre Ateneo, l'obra de Lluís Segura titulada «De porcs i de senyors n'han de venir de casta».

Tres actes dirigits, com sempre, per Paco Truy, que ens posaran una vegada més en contacte amb una mostra del més pur teatre regional, amb la comicitat sobradament assegurada. L'acció està situada a l'any 1.950 a Palma.

En aquesta ocasió, l'Agrupació contarà, al costat d'alguns dels seus actors més veterans, com Joana Vallespir o Antoni Moragues, amb un bon grapat de joves actors i actrius que debutaran amb aquesta comèdia, representada per primera vegada al nostre poble.

Desitjam sort a la veterana Agrupació que contarà amb el següent repartiment, per ordre d'aparició:

Miquela	Joana Vallespir
Roc	Antoni Moragues Tomàs
Laura	Maria del Mar Ramis
Esteve	Antoni Moragues
Feliu	Pau Capó
Xisqueta	Maria Quetglas
Beneta	Margalida Vives
D. ^a Mercè	Joana Segura
Fifi	Maria Florit
Quique	Antoni Serra
Lulú	Margalida Forteza
Pedrin	Sebastià Serra
Cati	Rosari Mira
Tolo	Joan Aguiló

Apuntadora: Antònia Aguiló.

Transpunt: Joan Moragues.

Tramoia: Francesc Forteza.

Llums: Miquel Cloquell.

Director: Paco Truy.

«CA NOSTRA»

S'ESTRENARÀ EL MES DE FEBRER

Una nova companyia teatral, sorgida al nostre poble a les darreries de la tardor, pujarà a l'escenari del que probablement serà el nou teatre municipal, fins ara Cine Ateneo.

Encara sense nom, han elegit per a fer aquesta la seva presentació, un sàinet de Joan Mas titulat «CA NOSTRA», estrenat per la Companyia Artis el 10 de març de 1.956, al Teatre Principal de Palma, i que serà representada per primera vegada a Muro.

La companyia està integrada per una mescladissa de veterans actors i d'altres que per primera vegada s'enfilaran dalt d'un escenari, coneixedors de les seves limitacions, amb el caràcter d'aficionats, i amb unes previsions clares: divertir als espectadors i divertir-se ells mateixos i, sempre que sigui possible, convidar a la reflexió.

La comèdia elegida serà representada en la segona versió enllestida per Joan Mas l'any 1.971, la qual mantinent la gràcia pròpia del sàinet, va una mica més enllà del pur entreteniment.

Les representacions es realitzaran els dies 11 i 12 de febrer.

Sota la direcció de Francesc Aguiló (Cucorba) el repartiment quedarà configurat de la següent manera:

Na Pixedis	Maria Tugores
Na Miquela	Maria Boyeras
D. Honorat Claveguera	Gabriel Gamundí
El Sen Marruell	Felicià Bonnin
En Joan	Bernat Cloquell
Mister Davy Miller	Llorenç Marquès
Na Rosa Fil	Margalida Ferrer
El senyor Rector	Antoni Tauler
El Pep Marruell	Francesc Aguiló
Na Catherine	M. ^a Angels Torres
D. Pau Gomila, àlies «El Jesuïta»	Antoni Català
En Pere Antoni, es jutge	Macià Amengual

Contaran també amb les col·laboracions de Jeróni Cerdó, Catalina Ramon, Catalina Martorell i Margalida Niell.



CABRER CRESPI

CHIMENEAS ESTUFAS
Y
CALEFACCION CENTRAL

DISTRIBUIDOR OFICIAL



Danish Stove Association ApS

AHORA

EN UNA SOLA TIENDA
UD. PUEDE ENCONTRAR
LAS MEJORES MARCAS,
NUMERO UNO EN EUROPA

DSA - HUNTER - SUPRA
RENE BRISACH - FRANCO BELGE
EXPOSICION PERMANENTE

Calvo Sotelo, 44
Tel. 54 12 97
SA POBLA (Mallorca)